ISSN 1725-5163

Úřední věstník C 91

Evropské unie

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

26. dubna 2007

Oznámení č. Obsah Strana

I *Usnesení, doporučení, obecné směry a stanoviska*

STANOVISKA

Evropský inspektor ochrany údajů

2007/C 91/01 Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) 1

2007/C 91/02 Druhé stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech 9

2007/C 91/03 Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (KOM(2006)16 v konečném znění) 15

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Komise

2007/C 91/04 Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.4577 – Blackstone/Cardinal Health (PTS Division)) [1] 24

2007/C 91/05 Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.4594 – OEP/Arvinmeritor Emissions Technologies Business) [1] 24

[1] Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
	IV *Informace*	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Komise	
2007/C 91/06	Směnné kurzy vůči euru	25
	INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ	
2007/C 91/07	Svátky v roce 2007	26
2007/C 91/08	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh	27
	INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU	
	Kontrolní úřad ESVO	
2007/C 91/09	Svátky v roce 2007: Státy EHP ESVO a orgány EHP	33
	V *Oznámení*	
	POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE	
	Komise	
2007/C 91/10	Státní podpora – Spojené království — Státní podpora č. C 7/07 (ex NN 82/06 a NN 83/06) – Údajná podpora ve prospěch společností Royal Mail a POL — Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES [1]	34
2007/C 91/11	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.4654 – IPR/Mitsui (UK Electricity generation business)) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení [1]	42
2007/C 91/12	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4658 – Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division) — Věc, která může být posouzena ve zjednodušeném řízení [1]	43
2007/C 91/13	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4498 – HgCapital/Denton) [1]	44

CS

[1] Text s významem pro EHP

I

(Usnesení, doporučení, obecné směry a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)

(2007/C 91/01)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]),

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]), a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 obdrženou od Komise dne 15. září 2006,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

1. Návrh nařízení, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. května 1999 (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném úřadem OLAF ([3]) (dále jen „návrh"), obsahuje revizi většiny článků nařízení (ES) 1073/1999 ([4]). Toto nařízení stanoví operativní pravidla, kterými se řídí osoby účastnící se vyšetřování úřadu OLAF, a jako takové tvoří právní základ pro operativní činnost tohoto úřadu.

Konzultace s Evropským inspektorem ochrany údajů (EIOÚ)

2. Komise zaslala tento návrh EIOÚ dne 15. září 2006. EIOÚ považuje toto sdělení za žádost o konzultaci pro orgány a instituce Společenství podle čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „nařízení (ES) č. 45/2001"). S ohledem na závazný charakter čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 EIOÚ uvítal, že v preambuli návrhu je výslovný odkaz na tuto konzultaci.

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.
([4]) Podle návrhu se mění články 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 a 15.

3. Připomínky uvedené v tomto stanovisku platí obdobně i pro návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (Euratom) Rady ze dne 25. května 1999 č. 1074/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([1]).

Důležitost návrhu a konzultace s EIOÚ

4. EIOÚ považuje vydání stanoviska k tomuto návrhu za důležité vzhledem k jeho dopadu na práva osob na ochranu údajů a ochranu soukromí. Vzhledem k tomu, že v tomto návrhu se stanoví nová pravidla, jimiž se má OLAF řídit při vyšetřování osob podezřelých z protiprávního jednání, je nutné zajistit, aby při tomto vyšetřování byla odpovídajícím způsobem zaručena práva na ochranu údajů a soukromí u osob, jichž se vyšetřování přímo týká, osob podezřelých z protiprávního jednání a rovněž zaměstnanců a jiných osob, které OLAFu poskytují informace. To je o to důležitější, že OLAF může případně shromáždit i zvláště citlivé informace, které obsahují údaje týkající se podezření ze spáchání trestného činu, trestných činů, odsouzení za trestný čin, údaje o zdraví a rovněž informace, které by mohly sloužit k vyloučení osob z určitého práva, užitku nebo smlouvy, neboť takové informace představují zvláštní nebezpečí pro práva a svobody subjektu údajů.

Hlavní složky návrhu a úvodní připomínky

5. Navrhované změny nařízení (ES) č. 1073/1999 odpovídají různým záměrům a cílům ([2]). Cílem některých změn je například zlepšit efektivnost a účinnost vyšetřování OLAFu, například zajistit, aby se vyšetřovací pravomoci OLAFu vztahovaly na hospodářské činitele v členských státech pobírajících prostředky od Společenství. Účelem jiných změn je usnadnit výměnu informací o podezření z protiprávního jednání mezi OLAFem a různými dotčenými orgány, a to jak na úrovni Evropské unie, tak jednotlivých států ([3]). A nakonec některé ze změn usilují o to, aby byla zaručena práva osob, jichž se vyšetřování přímo týká, včetně práva na ochranu údajů a soukromí, a rovněž o větší procesní záruky.

6. EIOÚ souhlasí s tím, že záměry a cíle sledované navrhovanými změnami jsou důležité, a v tomto smyslu návrh vítá. EIOÚ si zvláště cení procesních záruk, které jsou podle tohoto návrhu osobám přiznány. Týká se to zejména možnosti podezřelých osob požádat poradce – kontrolora o stanovisko, zda byly při vyšetřování dodrženy procesní záruky. EIOÚ je také spokojený se změnami, jejichž cílem je poskytovat více informací osobám přicházejícím s udáním a informátorům. EIOÚ soudí, že z hlediska ochrany práv osob na ochranu osobních údajů a soukromí tento návrh jako celek obsahuje ve srovnání se současnou situací řadu zlepšení. EIOÚ například vítá, že se přiznává možnost uplatňování několika práv na ochranu údajů při vyšetřování, jako například práva podezřelé osoby být o vyšetřování informována a vyjadřovat se k němu.

7. I přes celkový pozitivní dojem je EIOÚ toho názoru, že z hlediska ochrany osobních údajů by návrh mohl být dále vylepšen, aniž by to ohrozilo cíle jím sledované. EIOÚ se zejména obává, aby návrh nebyl považován za *lex specialis* upravující zpracování osobních údajů shromážděných v rámci vyšetřování úřadem OLAF, jenž by měl přednost před uplatněním všeobecného rámce ochrany údajů obsaženého v nařízení (ES) č. 45/2001. To je zvláště znepokojivé, vezmeme-li v úvahu, že normy ochrany údajů obsažené v tomto návrhu jsou nižší než normy obsažené v nařízení (ES) č. 45/2001, a to bez jakéhokoli zjevného důvodu.

8. Aby k tomu nedošlo, uvádí se v dalším oddíle analýza návrhu, kde jsou na jedné straně popsány jeho nedostatky a na druhé straně jsou navrženy konkrétní způsoby jak tyto nedostatky odstranit. Rozsah této analýzy se pochopitelně omezuje na ustanovení, která mají vliv na ochranu osobních údajů, zejména čl. 1 odst. 5, 6 a 7, podle nichž jsou doplněny nebo pozměněny články 7a, 8 a 8a.

([1]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.
([2]) Některé problémy, o jejichž řešení se v návrhu usiluje, byly v minulosti vzneseny Účetním dvorem, Evropským parlamentem a hodnocením vlastní činnosti ze strany OLAFu.
([3]) V návrhu je řada opatření, aby informace proudily všemi směry: od OLAFu k orgánům a členským státům a opačně.

II. **ANALÝZA NÁVRHU**

II.1. **Posouzení jednotlivých článků návrhu**

II.1.a *Zásada kvality údajů*

9. Zásada kvality údajů, která se uznává v čl. 4 nařízení (ES) č. 45/2, má několik konkrétních aspektů. Podle této zásady musí být osobní údaje přesné, odpovídat objektivní skutečnosti a musí být úplné a aktualizované. Za druhé nesmí být nadbytečné a musí být přiměřené, aby existovala vazba mezi informacemi a účelem jejich zamýšleného použití. V návrhu je zásada kvality údajů obsažena v čl. 1 odst. 5, podle něhož se doplňuje čl. 7a odst. 1, v němž se od OLAFu požaduje shromažďovat důkazy ve prospěch i v neprospěch příslušné osoby.

10. EIOÚ vítá doplnění povinnosti shromažďovat důkazy ve prospěch i v neprospěch příslušné osoby, protože tato povinnost má vliv na úplnost zpracovávaných údajů a tím přispívá k plnění zásady kvality údajů a tudíž zvyšuje celková ochranná opatření v souvislosti s vyšetřováním OLAFu.

II.1.b *Právo na informace*

11. Podle tohoto práva se od pracovníků shromažďujících osobní údaje vyžaduje, aby informovali osoby, jichž se údaje týkají, o skutečnosti, že údaje o nich jsou shromažďovány a zpracovávány. Osoby mají dále právo být informovány mimo jiné o účelech zpracování, příjemcích dotyčných údajů a o svých zvláštních právech jako subjekty údajů. Povinnost poskytovat osobě informace o zpracování jejích údajů má zajišťovat spravedlivé zpracování osobních údajů a zároveň je nezbytným opatřením na ochranu práv osob. V návrhu je toto právo obsaženo v čl. 1 odst. 5, podle něhož se doplňuje čl. 7a odst. 2 první pododstavec a v čl. 1 odst. 7, podle něhož se doplňuje článek 8a.

12. EIOÚ vítá doplnění čl. 7a odst. 2 prvního pododstavce a článku 8a, protože v rámci ochrany údajů přispívají k dodržování práva na informace, které je stanoveno v článcích 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001 konkrétně v souvislosti s vyšetřováním prováděným OLAFem.

13. V článcích 11 a 12, které se uplatňují v situacích, kdy údaje o určité osobě jsou získávány přímo od této osoby nebo od třetích stran, se kromě práva na informace o zpracování osobních údajů osoby stanoví i informace, které musí být osobám povinně poskytnuty, aby měly přesné a úplně informace o úkonech zpracování, které se jich týkají. K těmto informacím patří mimo jiné účely, pro něž bude údajů využito, potenciální příjemci údajů a existence práva na přístup k těmto údajům.

14. Bohužel ani čl. 7a odst. 2 první pododstavec, ani článek 8a, neobsahují podobné požadavky na informování jako články 11 a 12 nařízení (ES) 45/2001, takže neupřesňují, které informace se mají osobám poskytovat, aby bylo zajištěno, že zpracování bude spravedlivé. EIOÚ je toho názoru, že čl. 7a odst. 2 první pododstavec a článek 8a by měly být v souladu s články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001. Za tím účelem EIOÚ navrhuje, aby do čl. 7a odst. 2 prvního pododstavce a článku 8a byl doplněn výslovný odkaz na použití článku 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001.

15. EIOÚ je toho názoru, že nezařazením odkazů na články 11 a 12 vznikne nejasná právní situace. Návrh by ve skutečnosti vytvářel právní rámec upravující právo na informace v souvislosti s vyšetřováním OLAFu, který by se lišil od obecného rámce stanoveného v článcích 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001. Takový rámec by bohužel poskytoval nižší záruky na ochranu údajů než obecný rámec. Pro tuto politováníhodnou eventualitu EIOÚ nevidí žádný důvod.

16. V čl. 7a odst. 2 a v druhém pododstavci článku 8a návrhu se předpokládá výjimka z jejich použití, pokud by poskytnutí informací bylo překážkou při vedení vyšetřování. Na základě této výjimky má generální ředitel OLAFu právo odložit splnění povinnosti vyzvat osobu, jíž se případ přímo týká, aby se vyjádřila.

17. EIOÚ poznamenává, že možnost omezit poskytování informací *v určitých konkrétních případech* je v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 45/2001, které stanoví určitá omezení tohoto práva, včetně situace, kdy je jich zapotřebí k zajištění (i) prevence a vyšetřování trestných činů, (ii) v hospodářském nebo finančním zájmu členského státu nebo Evropských společenství a rovněž (iii) na ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod jiných osob.

18. EIOÚ poznamenává, že podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001 se omezení práva na informace pojí s různými opatřeními na ochranu údajů. V čl. 20 odst. 3 se konkrétně stanoví, že pokud je použito omezení, je subjekt údajů informován o hlavních důvodech omezení a o svém právu odvolat se k Evropskému inspektorovi ochrany údajů. Poskytnutí takových informací lze odložit, pokud by poškodilo vyšetřování.

19. V návrhu se však ustanovení o omezeních práva na informace nepojí s opatřeními na ochranu údajů, stanovenými v článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001. V souvislosti s vyšetřováním OLAFu se tedy omezení práva na informace stanoví bez ochranných opatření, kterých by bylo použito podle obecného rámce ochrany údajů, což EIOÚ považuje za nevhodné. K řešení této situace EIOÚ navrhuje, aby omezení práva na informace podle čl. 7a odst. 2 druhého pododstavce a článku 8a se pojilo se zárukami podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001.

II.1.c *Právo na přístup*

20. Právo na přístup dává osobám možnost se dovědět, zda se zpracovávají informace, které se jich týkají, a o jaký druh informací se jedná. V návrhu se toto právo přiznává v čl. 1 odst. 5, podle něhož se doplňuje čl. 7a odst. 2 druhý pododstavec a čl. 7a odst. 3.

21. Ve výše uvedených změnách, tj. v čl. 7a odst. 2 druhém pododstavci a v čl. 7a odst. 3, se stanoví právo osoby, která je podezřelá z protiprávního jednání, aby byla informována o všech záležitostech, které se jí týkají. Zvláště se v nich stanoví, jak bude toto právo vykonáváno v souvislosti s vyšetřováním OLAFu. Za prvé bude toto právo poskytnuto *po skončení vyšetřování*, tj. na konci vyšetřování. Za druhé bude poskytnuto jako shrnutí skutečností, které se osoby týkají. Přístup bude navíc poskytnut i pomocí zprávy o výslechu podezřelé osoby.

22. EIOÚ vítá doplnění čl. 7a odst. 2 druhého pododstavce a čl. 7a odst. 3, protože v souvislosti s vyšetřováním OLAFu upřesňují v rámci ochrany údajů právo na přístup k informacím stanovené v článku 13 nařízení (ES) č. 45/2001. EIOÚ je však toho názoru, že ještě existuje prostor ke zlepšení způsobu, jak je toto právo v návrhu přiznáno. EIOÚ se obává, že právo na přístup v podobě, jak je v návrhu uvedeno, je nižší než totéž právo podle nařízení (ES) č. 45/2001.

23. Podle nařízení (ES) č. 45/2001 je obecnou zásadou, že osoby mají právo na výkon práva na přístup k osobním údajům, pokud nevznikne jedna ze zvláštních situaci podle čl. 20 nařízení (ES) č. 45/2001, o které se hovoří výše, jež by zdůvodňovala omezení tohoto práva. V takovém případě lze přístup omezit do doby, než se okolnosti změní.

24. EIOÚ poznamenává, že uplatnění práva na přístup není podle návrhu přiznáno jako obecná zásada. Namísto toho se uplatnění práva na přístup v návrhu předpokládá *v určitých procesních stádiích* a *ve vztahu k určitým dokumentům*. Do určité míry lze říci, že právo na přístup má podle návrhu jak časová, tak věcná omezení.

25. Podle čl. 7a odst. 2 druhého pododstavce lze získat přístup *až po skončení vyšetřování*, kdy se osobě poskytne shrnutí skutečností, které se jí týkají a poté, co OLAF provedl výslech osoby a byla sepsána zpráva z tohoto výslechu. Mimo tato dvě stádia řízení přístup k osobním informacím zpravidla neexistuje. Pokud jde o materiál, k němuž je poskytován přístup, EIOÚ konstatuje, že podle návrhu je přístup umožněn pouze ke shrnutí skutečností, které se osoby týkají, a ke zprávě z výslechu podle čl. 7a odst. 2 druhého pododstavce respektive čl. 7a odst. 3. Přístup neplatí pro veškeré další informace, které jsou v držení o dané osobě, jako například pro kopie dokumentů, e-maily, telefonní záznamy, atd.

26. EIOÚ souhlasí s návrhem, že přístup k osobním údajům v obou procesních stádiích i přístup k oběma dokumentům uvedeným v návrhu je důležitý, a oceňuje, že toto právo je v návrhu v prvním i v druhém případě přiznáno. EIOÚ je však toho názoru, že v návrhu by se měla jako obecná zásada *rovněž* přiznat existence práva na přístup v případech, které se vymykají z obou případů výslovně zmíněných v návrhu.

27. EIOÚ si je vědom toho, že může vzniknout nesouhlas s myšlenkou přiznat právo na přístup v průběhu vyšetřování jako obecnou zásadu. EIOÚ však připomíná, že pokud je v některých vyšetřovaných případech zapotřebí zachovat v souvislosti s vyšetřováním tajemství, v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 45/2001 bude OLAF moci přístup odložit. OLAF se může opřít o článek 20 a odložit přístup například s cílem chránit prevenci a vyšetřování trestných a jiných činů. Takže přiznat právo na přístup jako obecnou zásadu nebrání tomu, aby taková práva nemohla být omezena *ad hoc*, vzniknou-li důvody uvedené výše.

28. Vzhledem k výše uvedenému a s cílem zajistit účinné právo na přístup v průběhu vyšetřování při současném uznání případných omezení takového práva, EIOÚ navrhuje, aby byl do návrhu doplněn jasný odkaz na právo osoby na přístup k osobním údajům obsaženým ve vyšetřovacím spisu OLAFu. EIOÚ je zejména toho názoru, že mezi prvním a druhým pododstavcem čl. 7a odst. 2 by měl být vložen pododstavec v souladu s tímto zněním: *„Každá osoba, jíž se vyšetřování přímo týká, má právo na přístup k osobním údajům, které se jí týkají a které byly shromážděny v průběhu vyšetřování. Toto právo podléhá omezením podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001“.*

29. Tento paragraf by stanovil uplatnění práva na přístup jako obecnou zásadu. Takto by se nejen dosáhlo důslednosti, ale osoby dotčené vyšetřováním OLAF by z hlediska přístupu k osobním údajům nepodléhaly méně výhodnému režimu.

II.1.d *Právo na opravu*

30. Právo na přístup předchází právu na opravu. Až budou mít osoby příležitost přístupu ke svým údajům a ověří přesnost a zákonnost zpracování, umožní jim právo na opravu požadovat opravu všech neúplných nebo nepřesných informací.

31. V návrhu je právo na opravu upraveno společně s právem na přístup. Čl. 1 odst. 5, podle něhož je doplněn čl. 7a odst. 2 druhý pododstavec, i čl. 7a odst. 3, se zmiňují o možnosti osoby podezřelé z protiprávního jednání se vyjádřit.

32. EIOÚ poznamenává, že přesně vzato návrh neposkytuje právo na opravu jako takové. Návrh namísto toho poskytuje právo *„vyjádřit se“* a zprávu *„potvrdit nebo podat připomínky“* (v obou případech k osobním údajům). EIOÚ je toho názoru, že tyto výsady jsou rovnocenné s právem na opravu a že jsou v souladu s článkem 14 nařízení (ES) č. 45/2001, které stanoví právní rámec pro právo na opravu nepřesných údajů. EIOÚ je toho názoru, že v souvislosti s vyšetřováním OLAFu nelze osobám poskytovat možnost jednoduše „opravovat“ informace, které považují za neúplné nebo nepřesné, protože v mnoha případech bude samozřejmě předmětem vyšetřování zjistit, zda jsou tyto informace nepřesné. Z tohoto důvodu lze právo na opravu za těchto okolností poskytnout – jak to činí návrh – tak, že se osobě umožní se vyjádřit a podat připomínky k osobním informacím, o které se jedná.

33. Kromě toho je EIOÚ toho názoru, že tytéž připomínky, které jsou uvedeny výše ohledně způsobu, jak návrh upravuje právo přístupu, platí obdobně pro právo na opravu. Právo na opravu má v návrhu tytéž nedostatky jako nedostatky popsané výše ohledně práva na přístup. V návrhu není právo na opravu přiznáno jako obecná zásada. Právo na opravu je namísto toho neodůvodněně omezeno na shrnutí tvrzení a na zprávu, která vyplývá z výslechu.

34. EIOÚ je toho názoru, že v návrhu by mělo být přiznáno právo na opravu jako právo obecné, a nikoli částečné. Za tím účelem EIOÚ navrhuje doplnit do návrhu ustanovení, kterým se přiznává uplatnění práva na opravu. Za větou „Každá osoba, jíž se vyšetřování přímo týká, má kdykoli právo na přístup k osobním údajům, které se jí týkají a které byly shromážděny v průběhu vyšetřování“ by se mělo doplnit toto znění: *„a má právo se vyjádřit, zda nejsou osobní údaje nepřesné nebo neúplné“*. EIOÚ připomíná, že právo na opravu může OLAF stále ještě omezit tím, že použije článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001 s cílem ochránit prevenci, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů.

35. Čl. 7a odst. 2 třetí pododstavec obsahuje možnost vyloučit uplatnění práva na přístup a opravu. Jak již bylo uvedeno ohledně omezení práva na informace, taková omezení by se měla pojit s ochrannými opatřeními, která se uplatňují v souvislosti s článkem 20 nařízení (ES) č. 45/2001. Za tím účelem EIOÚ navrhuje, aby se omezení vztahující se na uplatňování těchto práv podle návrhu pojila s výslovným odkazem na článek 20.

II.1.e *Výměna osobních údajů*

36. Návrh stanoví výměnu osobních údajů v rámci evropských orgánů a s orgány členských států. Jedním z cílů návrhu je zdokonalit výměnu informací mezi OLAFem a orgány jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států.

37. V tomto ohledu EIOÚ zdůrazňuje, že taková výměna by měla být povolena jen v rozsahu, v němž je v daném případě nutná ke splnění cílů sledovaných vyšetřováním. EIOÚ dále připomíná, že podle článku 7 nařízení (ES) č. 45/2001 příjemce údaje zpracovává jen pro účely, pro které mu byly předány.

38. Návrh nestanoví výměnu osobních údajů se třetími zeměmi nebo pro mezinárodní spolupráci. Nicméně, v této souvislosti lze takovou mezinárodní spolupráci předpokládat. V tomto ohledu Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že taková výměna by měla být povolena pouze tehdy, zajistí-li třetí země odpovídající úroveň ochrany osobních údajů nebo spadá-li převod údajů pod jednu z odchylek stanovených v čl. 9 odst. 6 nařízení (ES) č. 45/2001. EIOÚ dále připomíná, že tatáž pravidla platí i pro výměnu informací mezi OLAFem a orgány a institucemi EU, které nejsou institucemi Společenství jako EUROPOL a EUROJUST. EIOÚ doufá, že pro takové případy budou přijaty odpovídající právní předpisy uznávající přiměřenost rámce ochrany údajů, kterým se tyto orgány řídí, což umožní převádět jim informace podle čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001. Nebo by mohly být přijaty nové právní předpisy, jimiž se jejich režim ochrany údajů má za rovnocenný režimu institucí a orgánů Společenství podle článku 7 nařízení (ES) č. 45/2001, což by rovněž vedlo k odstranění omezení převodu údajů těmto orgánům.

II.1.f *Plnění nařízení (ES) č. 45/2001*

39. Návrh mění čl. 8 odst. 3 tak, že se do něj zařazuje výslovný odkaz na použití nařízení (ES) č. 45/2001. EIOÚ tuto změnu čl. 8 odst. 3 vítá, protože potvrzuje skutečnost, že v případech, kdy se v návrhu pevně nestanoví, které požadavky na ochranu údajů se v souvislosti s vyšetřováním OLAFu použijí, implicitně platí nařízení (ES) č. 45/2001.

40. EIOÚ je však toho názoru, že čl. 8 odst. 3 sám o sobě, tj. beze změn navržených v tomto stanovisku, nestačí k zajištění takové úrovně ochrany osobních údajů, která by se přinejmenším rovnala úrovni podle nařízení (ES) č. 45/2001. Čl. 8 odst. 3 není sám o sobě dostatečný, protože by se dal chápat tak, že platí pouze tehdy, když návrh pevně nestanoví, které požadavky na ochranu údajů se v souvislosti s vyšetřováním OLAFu použijí. Když však návrh pevně stanoví, jak se požadavky na ochranu údajů použijí, a při tomto stanovení zavede méně ochranný režim ochrany údajů, pak by se tento neuspokojivý režim dal považovat za režim mající přednost před všeobecnou ochranou údajů zakotvenou v nařízení (ES) č. 45/2001. Účelem výše navržených změn na zavedení konkrétních odkazů na nařízení 45/2001 je zamezit riziku, že by k takovému výkladu mohlo dojít.

III. **DALŠÍ ÚVAHY**

III.1. **Ochrana informátorů**

41. EIOÚ souhlasí s návrhem v tom, že v zájmu větší transparentnosti je třeba zajistit přiměřený stupeň informovanosti informátorů a vítá, že v návrhu je obsažena povinnost informátorům sdělit, zda bylo vyšetřování zahájeno.

42. EIOÚ doporučuje udržovat v tajnosti totožnost informátorů po dobu vyšetřování OLAFu i v dalších stádiích. EIOÚ je proto toho názoru, že by bylo vhodné do tohoto návrhu zařadit nový odstavec, kterým by bylo zaručeno utajení informátorů. Současné záruky (sdělení Komise SEC/2004/151/2) se nezdají být z právního hlediska dostatečné. EIOÚ poznamenává, že toto ustanovení by bylo v souladu se stanoviskem Pracovní skupiny pro ochranu údajů založené podle článku 29, které se zabývá uplatňováním pravidel EU na ochranu údajů v interních režimech týkajících se informátorů ([1]).

IV. **ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ**

43. EIOÚ tento návrh vítá, protože jasněji formuluje procesní záruky osob, jichž se vyšetřování OLAFu týká, včetně ochrany osobních údajů těchto osob.

44. EIOÚ soudí, že z hlediska ochrany práv osob na ochranu osobních údajů a soukromí tento návrh ve své většině obsahuje ve srovnání se stávajícím právním rámcem zlepšení. Příkladem takového zlepšení je čl. 7a odst. 2 první pododstavec a článek 8a, protože přispívají k dodržování *práva na informace,* a čl. 7a odst. 2 druhý pododstavec a čl. 7a odst. 3, které potvrzují uplatňování částečného *práva na přístup a opravu* v souvislosti s vyšetřováním OLAFu.

45. EIOÚ dále vítá, že v návrhu se uznává, že nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje na veškerou činnost při zpracování údajů prováděnou v souvislosti s vyšetřováním OLAFu, protože toto přispěje k zajištění důsledného a jednotného uplatňování pravidel o ochraně základních práv a svobod osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

46. EIOÚ oceňuje výše uvedené změny, jejichž účelem je zdokonalit procesní práva a práva na ochranu údajů, je však znepokojen tím, že většina navrhovaných změn nedosahuje minimálních norem ochrany údajů obsažených v nařízení (ES) č. 45/2001. EIOÚ má obavy, že pokud by měl návrh mít přednost před uplatňováním všeobecného rámce ochrany údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001, vedlo by to k nepřijatelnému snižování norem ochrany údajů v souvislosti s vyšetřováním OLAFu. Podle názoru EIOÚ je to zvláště znepokojivé vzhledem k citlivé povaze druhů údajů, které by se mohly v rámci vyšetřování OLAFu shromažďovat. Aby tomu bylo zabráněno, EIOÚ žádá zákonodárce Společenství, aby vzal v úvahu následující problémy a k jejich řešení zařadil do návrhu odpovídající změny:

47. Nedostatky týkající se práva na informace v souvislosti s vyšetřováním OLAFu:

Poskytovat informace osobám k zajištění nestranného zpracování představuje nezbytné ochranné opatření, které by nemělo být nepatřičně omezováno, jak je tomu v návrhu. Aby tomu bylo zabráněno, měly by být v návrhu provedeny tyto změny:

i) Pro zajištění nestranného zpracování by čl. 7a odst. 2 první pododstavec a článek 8a měly obsahovat výslovné odkazy na články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001.

ii) Omezení práva na informace podle čl. 7a odst. 2 prvního pododstavce a článku 8a by se mělo pojit se zárukami podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001.

48. Nedostatky týkající se práva na přístup v souvislosti s vyšetřováním OLAFu:

Poskytovat přístup k osobním údajům, aby se osoby dozvěděly, zda jsou zpracovávány údaje, které se jich týkají, představuje základní pilíř pro respektování osobních údajů. S cílem účinně zajistit právo přístupu by se návrh měl změnit takto:

i) Mělo by se doplnit nové ustanovení, v němž by byla přiznána obecná zásada práva na přístup k osobním údajům shromážděným v souvislosti s vyšetřováním OLAFu a jež by bylo vloženo mezi první a druhý pododstavec čl. 7a odst. 2. Toto ustanovení by mohlo znít takto: *„Každá osoba, jíž se vyšetřování přímo týká, má právo na přístup k osobním údajům, které se jí týkají a které byly shromážděny v průběhu vyšetřování. Toto právo podléhá omezením podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001“*.

([1]) Stanovisko 1/2006 o uplatňování pravidel EU na ochranu údajů v interních režimech týkajících se informátorů v oblasti účetnictví, interních účetních kontrol, auditů, boje proti korupci a bankovní a finanční trestné činnosti (00195/06/EN WP 117).

49. Nedostatky týkající se práva na opravu v souvislosti s vyšetřováním OLAFu:

Právo na opravu nepřesných nebo neúplných informací je přirozeným důsledkem práva na přístup k osobním údajům a jako takové představuje základní kámen práva na ochranu osobních údajů. Omezení práva na opravu by mělo být možné zavést jen v rozsahu, který je povolen podle nařízení (ES) č. 45/2001. Návrh obsahuje další omezení, jimž by mělo být zabráněno takto:

i) Mělo by se doplnit ustanovení, že podezřelé osoby mají obecné právo se vyjádřit ke kterékoli informaci, která se jich týká, kromě případů, kdy platí výjimka podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001. Za konstatování, že každá osoba, jíž se vyšetřování přímo týká, má „kdykoli právo na přístup k osobním údajům, které se jí týkají a které byly shromážděny v průběhu vyšetřování" by se mělo zejména doplnit, že osoba má následné právo *„se vyjádřit, zda osobní údaje nejsou nepřesné nebo neúplné"*.

ii) EIOÚ navrhuje, aby omezení práva na přístup a opravu, se kterým se počítá v čl. 7a odst. 2 třetího pododstavce, se pojilo se zárukami podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001.

50. EIOÚ je navíc toho názoru, že by bylo vhodné do tohoto návrhu zařadit nový odstavec, kterým by bylo zaručeno utajení informátorů.

V Bruselu dne 27. října 2006.

Peter HUSTINX

Evropský inspektor ochrany údajů

Druhé stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech

(2007/C 91/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]),

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]), a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

1. Dne 19. prosince 2005 zaujal Evropský inspektor ochrany údajů stanovisko ([3]) k návrhu Komise na rámcové rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. V tomto stanovisku zdůraznil význam návrhu, který je účinným nástrojem na ochranu osobních údajů v oblasti, na kterou se vztahuje hlava VI Smlouvy o EU. Takový nástroj by měl nejen dodržovat zásady ochrany údajů stanovené v úmluvě Rady Evropy č. 108 ([4]) a zvláště ve směrnici 95/46/ES, ale rovněž stanovit dodatečný soubor pravidel zohledňující zvláštní povahu oblasti vymáhání práva. Pro Evropského inspektora ochrany údajů je zásadní, aby se toto rámcové rozhodnutí vztahovalo na veškeré zpracování policejních a justičních údajů, i pokud nejsou předány nebo zpřístupněny příslušnými orgány jiných členských států. Soudržnost ochrany osobních údajů je zásadní, bez ohledu na to kde, kým, nebo za jakým účelem jsou zpracovávány. Evropský inspektor ochrany údajů učinil několik návrhů na zlepšení úrovně ochrany.

2. Dne 27. září 2006 přijal Evropský parlament legislativní usnesení o návrhu Komise. V obecné rovině mělo toto usnesení stejné cíle jako stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů: obecná podpora návrhu a změny, které mají za cíl posílit úroveň ochrany poskytovanou rámcovým rozhodnutím.

3. Návrh Komise je v současné době projednáván v Radě. Dle informací ([5]) Rada postupuje a mění podstatné prvky znění návrhu. Předsednictví Rady vyvíjí značné úsilí pro docílení ještě významnějšího pokroku. Jeho účelem je dosažení společného přístupu k hlavním prvkům do prosince roku 2006.

4. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že Rada věnuje velkou pozornost tomuto důležitému návrhu. Má však obavy o směr vývoje. Znění, která jsou v současné době projednávána v Radě, nezahrnují změny navržené Evropským parlamentem, ani stanoviska Evropského inspektora ochrany údajů a konference evropských orgánů pro ochranu údajů. Naproti tomu v několika málo případech jsou ustanovení návrhu Komise, která poskytují záruky občanům, vypouštěna či podstatně oslabena. *Výsledkem je podstatné riziko, že úroveň ochrany bude nižší, než úroveň ochrany, kterou poskytuje směrnice 95/46/ES, nebo dokonce nižší, než podle obecněji formulované úmluvy Rady Evropy č. 108, která je závazná pro členské státy.*

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) Úř. věst. C 47, 25.2.2006, s. 27.
([4]) Úmluva Rady Evropy o ochraně osob při automatizovaném zpracování osobních údajů, 28. ledna 1981.
([5]) Oficiálně nejsou dostupné žádné dokumenty a Evropský inspektor ochrany údajů není přímo zapojen v činnosti pracovní skupiny Rady. Dokumenty, odrážející aktuální stav jednání v rámci Rady, lze nalézt na webové stránce Statewatch (www.statewatch.org).

5. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž poznamenává, že Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Evropského parlamentu nedávno vyjádřil své obavy ohledně rozhodnutí Rady týkajících se tohoto návrhu rámcového rozhodnutí.

6. Z těchto důvodů nyní Evropský inspektor ochrany údajů zaujímá druhé stanovisko. Toto druhé stanovisko se zaměřuje na zásadní obavy a neopakuje všechny body uvedené ve stanovisku Evropského inspektora ochrany údajů z prosince roku 2005, které platí i nadále.

Obecná obava

7. Při rozvíjení oblasti svobody, bezpečnosti a práva se stále zvyšuje význam výměny policejních a justičních informací mezi členskými státy. Pro usnadnění této výměny informací je navrhováno nebo bylo přijato několik právních nástrojů. Evropský inspektor ochrany údajů ještě jednou zdůrazňuje, že v této souvislosti je třeba pevný právní rámec, který chrání subjekt údajů, aby bylo zajištěno, že základní práva občanů budou respektována. Stávající (návrh na) rámcové rozhodnutí je přímo spojeno s návrhy usnadňujícími tuto výměnu informací.

8. Přestože Evropský inspektor ochrany údajů uznává význam toho, aby Rada přijala rámcové rozhodnutí co nejdříve, upozorňuje, že rychlost rozhodování by neměla vést ke snížení úrovně ochrany. Znění projednávaná nyní v Radě vyvolávají pochybnosti o dostatečné kvalitě výsledku této práce, který by měl občanům poskytnout účinnou úroveň ochrany. Ve stávající situaci by se bylo možné domnívat, že pro rychlost může dojít k vypuštění nebo oslabení potencionálně sporných ustanovení. Nedostatek času pro dosažení shody o potencionálně sporných ustanoveních by mohl ohrožovat kvalitu rámcového rozhodnutí.

9. *Za těchto okolností doporučuje Evropský inspektor ochrany údajů, aby Rada věnovala jednáním více času, tak aby byl dosažen výsledek, který poskytuje dostatečnou ochranu.*

Použitelnost na vnitrostátní zpracování

10. Tato otázka byla základním prvkem stanoviska z prosince roku 2005 a byla následně řádně projednána. Společná pravidla ohledně ochrany údajů by se měla použít na všechny údaje v oblasti policejní a justiční spolupráce a neměla by se omezovat na přeshraniční výměny mezi členskými státy. Omezenější oblast působnosti by nemohla poskytnout vhodnou ochranu, jak je vyžadováno čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o EU. Tato otázka byla kromě Evropského inspektora ochrany údajů zdůrazněna při několika příležitostech rovněž jinými zainteresovanými stranami.

11. Ve svém stanovisku z prosince roku 2005 Evropský inspektor ochrany údajů uvedl, že omezení na údaje vyměňované s jinými členskými státy by učinilo oblast působnosti rámcového rozhodnutí zvláště nejistou a problematickou, což by bylo v rozporu s jeho základním cílem. V okamžiku shromažďování nebo zpracování osobních údajů není známo, zda budou tyto údaje později předmětem výměny s příslušnými orgány v jiných členských státech.

12. Z tohoto důvodu nelze *omezenější oblast působnosti použít v praxi, a pokud by byla použita, vyžadovala by náročné a přesné rozlišování v rámci databází donucovacích orgánů, které by vedlo pouze k dalšímu zvýšení složitosti a nákladů pro tyto orgány a dále by poškozovala právní jistotu jednotlivců.*

13. Pro vysvětlení těchto důsledků lze uvést dva příklady. Za prvé vyplývá další zvýšení složitosti a nákladů ze skutečnosti, že trestní spisy obsahují ve značném počtu případů údaje, které pocházejí od různých orgánů. Důsledkem omezené oblasti působnosti by bylo, že části takto sestavených spisů – části obsahující údaje pocházející od orgánů jiných členských států – by byly chráněny podle rámcového rozhodnutí a ostatní části by nebyly chráněny. Za druhé právní jistota jednotlivců by byla narušena, neboť v případě omezenější oblasti působnosti by se na údaje pocházející ze třetích zemí rámcové rozhodnutí nevztahovalo. Není třeba uvádět, že zpracování takových údajů vyvolává zvláštní rizika pro subjekt údajů, pokud například neexistuje právní povinnost přezkoumat správnost takových údajů. Dobrým příkladem by bylo použití seznamů „osob se zákazem příletu“ třetích zemí pro účely vynucování práva ve členském státu.

14. Evropský inspektor ochrany údajů ještě jednou zdůrazňuje, že je potřeba vysoká úroveň ochrany údajů v oblasti policejní a justiční spolupráce, tedy oblasti, v níž samotná povaha zpracovávání osobních údajů vyvolává zvláštní rizika pro občany, jak bylo mimo jiné uvedeno v čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o EU. Navíc značné rozpory mezi ochranou údajů v prvním a třetím pilíři by neměly vliv pouze na právo občanů na ochranu osobních údajů, ale ovlivňovaly by i účinnost vynucování práva a vzájemnou důvěru mezi členskými státy.

15. Tento návrh sleduje oba cíle. Měl by poskytovat občanům záruky proti neoprávněnému užití jejich osobních údajů. Pro dotčeného občana není důležité, zda jsou údaje, které se jej týkají, zpracovávány v souvislosti s výměnou mezi členskými státy nebo v čistě vnitrostátních souvislostech. Navíc by měl tento návrh přispět k vzájemné důvěře mezi členskými státy, což je podmínka pro úspěšnou výměnu informací. Pokud se na zpracování údajů uplatní společné normy, povede to k snadnějšímu přijímání údajů vyměňovaných mezi členskými státy.

16. Evropský inspektor ochrany údajů upozorňuje, že omezení oblasti působnosti rámcového rozhodnutí na údaje v souvislosti s výměnou by plně nezajistilo budování důvěry mezi orgány členských států. Omezené znění navíc nechrání občany odpovídajícím způsobem. Za těchto okolností by rámcové rozhodnutí již neposkytovalo občanovi vhodnou záruku proti možnému zneužití jeho údajů veřejnými orgány. Dle názoru Evropského inspektora ochrany údajů je tato ochranná funkce právních předpisů zásadní, i pokud by měla pouze zajistit, že Evropská unie dodržuje základní práva v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.

17. Nakonec existuje strategický argument ve prospěch rámcového rozhodnutí použitelného na veškeré zpracování. Jak ukázala nedávná jednání se Spojenými státy o nové dohodě o zpracování a předávání údajů o cestujících v letecké přepravě ([1]), kvalitní právní předpisy EU chránící občana ve všech situacích v rámci EU by posílily postavení EU při jednáních se třetími zeměmi. V případě neexistence takových kvalitních právních předpisů by bylo těžší trvat na odpovídající úrovni ochrany ve třetích zemích jako předpokladu pro předávání osobních údajů.

Jiné obavy

18. *Důraz na kvalitu údajů.* Článek 4 návrhu Komise nezahrnuje pouze základní zásady kvality údajů obsažené ve směrnici 95/46/ES, ale rovněž stanoví některá zvláštní pravidla. Rozlišuje mezi různými kategoriemi subjektů údajů (podezřelé osoby, odsouzené osoby, oběti, svědci, atd.). S údaji, které se k nim vztahují, by se mělo zacházet odlišně, se zvláštními zárukami, zejména pokud jde o osoby, jež nejsou podezřelé. Dále obsahuje povinnosti členských států rozlišovat mezi údaji podle jejich úrovně přesnosti a spolehlivosti. Jedná se o důležité ustanovení, neboť donucovací orgány používají rovněž neověřené údaje založené na domněnkách a nikoli nezbytně na faktech. Evropský inspektor ochrany údajů považuje tato ustanovení za základní záruky, které by neměly být z návrhu vypuštěny ani by se neměly stát nepovinnými.

19. *Omezení týkající se zpracování údajů a účelu.* Ve stanovisku z prosince roku 2005 Evropský inspektor ochrany údajů analyzoval potřebu lepších právních ustanovení ohledně dalšího použití údajů, které byly určitým orgánem shromážděny za konkrétním účelem. Obavy Evropského inspektora ochrany údajů týkající se článku 5 se v současnosti vztahují k jeho názoru, že zatímco je na jedné straně třeba (další) zpracování údajů pro širší účely umožnit, na druhé straně musí být pro takové zpracování stanoveny právem přesné podmínky za účelem ochrany subjektu údajů. Evropský inspektor ochrany údajů varuje před řešeními, která ponechávají tuto otázku zcela na vnitrostátním právu, nebo která neomezují podmínky pro další zpracování v souladu se směrnicí 95/46/ES a úmluvou Rady Evropy č. 108 ([2]). Pokud jde o zpracování zvláštních kategorií údajů: je upraveno směrnicí 95/46/ES a úmluvou č. 108, a to obecným zákazem s výjimkami ([3]). Evropský inspektor ochrany údajů se obává toho, že v rámcovém rozhodnutí bude obecný zákaz vypuštěn a – tím – se výjimka stane pravidlem. Takové řešení by bylo nejen v rozporu se směrnicí 95/46/ES, ale také by nebylo v souladu s úmluvou 108.

([1]) Dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států amerických, Úř. věst. L 298, s. 29.
([2]) Viz: článek 13 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 95/46/ES a článek 9 ve spojení s čl. 5 písm. b) úmluvy č. 108.
([3]) Viz: článek 8 směrnice 95/46/ES a článek 6 úmluvy 108.

20. *Výměna údajů s jinými orgány a soukromými subjekty.* Návrh Komise obsahuje omezení a zvláštní záruky ohledně výměny informací s jinými orgány vedle policejních a justičních orgánů, soukromých subjektů a orgánů třetích zemí. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje význam těchto zvláštních ustanovení z následujících důvodů. Za prvé výměna informací s takovými „třetími stranami" vyvolává zvláštní rizika (porušení bezpečnosti, další zpracování pro odlišné účely, atd.). Za druhé účast třetích stran při vymáhání práva a zpracování informací týkajících se vymáhání práva je stále běžnější. Dobrými příklady jsou směrnice 2006/24/ES o uchovávání údajů ([1]), dohoda o údajích PNR se Spojenými státy a tzv. případ Swift ([2]). Za třetí rozsudek PNR Evropského soudního dvora ze dne 30. května 2006 ([3]) vyvolává vážné pochybnosti o ochraně osobních údajů shromážděných soukromými subjekty pro obchodní účely a později zpracovaných pro účely vynucování práva.

21. Pokud jde o předávání jiným – veřejným či soukromým – subjektům v rámci EU či od nich, je důležité, že návrh se otázkou zabývá podrobně a poskytuje řešení, která jsou v souladu se směrnicí 95/46/ES. Tato řešení musí zajistit, že důsledky struktury třetího pilíře – zejména nejistota ohledně vymezení obou pilířů, pokud jde o výměnu osobních údajů mezi donucovacími orgány a jinými subjekty, – nesníží účinnost ochrany.

22. Pokud jde o předávání údajů do třetích zemí a z nich, návrh Komise stanoví, že Komise vydá rozhodnutí o přiměřenosti. Pokud by to pro Radu nebylo přijatelné, vedlo by to k tomu, že každý členský stát rozhodne o přiměřenosti sám, nebo ještě hůře, předá údaje aniž by přezkoumal úroveň ochrany ve třetí zemi. Neexistence harmonizovaného systému pro výměnu osobních informací se třetími zeměmi by mohla rovněž:

— poškodit důvěru mezi orgány členských států, protože určitý orgán může být méně ochotný ke sdílení informací s orgánem v jiném členském státě, pokud by tento členský stát mohl rovněž sdílet tyto informace s orgány třetích zemí v případě neexistence jasných záruk.

— vyvolat obcházení. Pokud orgán členského státu nemohl obdržet informaci přímo od jiného členského státu z důvodu ochrany poskytované rámcovým rozhodnutím, mohl by požádat o pomoc ze strany orgánu třetí země.

— umožnit spekulativní výběr jurisdikce ze strany orgánů třetích zemí: tyto orgány by mohly žádat informace ve členském státě s nejmenšími právními požadavky pro předávání.

Evropský inspektor ochrany údajů považuje za podstatné, aby byly zavedeny mechanizmy zajišťující společné normy a koordinovaná rozhodnutí o přiměřenosti, rovněž za účelem dosažení souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108 (zejména s jejím článkem 12) ([4]). Znění rámcového rozhodnutí by mělo stanovit takové mechanizmy.

23. Evropský inspektor ochrany údajů vyrozuměl, že několik členských států zpochybňuje právní základ pro zahrnutí ustanovení o výměně osobních údajů se třetími zeměmi v případech, kdy nejsou tyto údaje získány nebo zpřístupněny příslušným orgánem jiného členského státu. Podle Evropského inspektora ochrany údajů neexistují důvody pro zpochybňování tohoto právního základu. Příklady rozvedené ve stanovisku z prosince roku 2005, jakož i argumenty uvedené v předchozím odstavci prokazují přímý vztah této výměny se třetími zeměmi s policejní a justiční spoluprácí podle článku 29 Smlouvy o EU. Ustanovení o výměně osobních údajů se třetími zeměmi je třeba chápat jako dodatečné a nezbytné ustanovení za účelem dosažení cílů článku 29 Smlouvy o EU ve spojení s článkem 6 Smlouvy o EU, zejména užší spolupráce policejních složek s ohledem na základní práva.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/20/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, Úř. věst. L 105, s. 54.

([2]) Viz stanovisko Pracovní skupiny článku 29 pro ochranu údajů č. 10/2006 ze dne 22. listopadu 2006 týkající se zpracovávání osobních údajů společnostní SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication).

([3]) Rozsudek ve věcech C-317/04 a C-318/04.

([4]) Viz rovněž podrobněji: článek 2 dodatkového protokolu (ratifikovaného několika členskými státy), který je v souladu s články 25 a 26 směrnice 95/46/ES.

24. *Práva subjektů údajů*. Subjekt údajů má právo být informován o zpracování osobních údajů, které se jej týkají. Toto právo se váže k zásadě spravedlivého a oprávněného zpracování osobních údajů, která je respektována rámcovým rozhodnutím a navíc chráněna úmluvou Rady Evropy č. 108, zejména v jejím čl. 5 písm. a) a v článku 8. Základním prvkem tohoto práva je, že tyto informace by měly být poskytovány správcem údajů z úřední povinnosti. Protože subjekt údajů obvykle neví a nemůže vědět, že informace, které se jej týkají, jsou zpracovávány, byl by požadavek žádosti od subjektu údajů v rozporu s podstatou tohoto práva. Samozřejmě toto právo být informován podléhá výjimkám a je jasné, že tyto výjimky mohou hrát významnou roli v oblasti vymáhání práva, neboť informace o vyšetřování trestných činů by mohly ohrozit samotné vyšetřování. Nepřijatelné by však bylo jakékoliv řešení, které by právo na informace podmiňovalo žádostí subjektu údajů a které by nebylo slučitelné s úmluvou Rady Evropy č. 108..

25. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že *postavení orgánů pro ochranu údajů* by mělo být soudržné s postavením, které jim přiznává směrnice 95/46/ES. Toto postavení má ještě větší význam v oblasti policejní a justiční spolupráce. Spolupráce mezi donucovacími orgány za účelem účinného boje proti terorismu a jiným závažným trestným činům vyžaduje zpracování často citlivých osobních údajů a výjimky z práv subjektů údajů (viz, např. v předchozím bodě, ohledně práva být informován).

26. Evropský inspektor ochrany údajů poukazuje za prvé na potřebu účinného dozoru a kontroly ze strany orgánu zpracovávajícího osobní údaje v rozsahu působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, a to zejména při výměně osobních údajů mezi členskými státy v oblasti policejní spolupráce. Za druhé poradní role orgánů by měla být zajištěna v rámci vnitrostátní působnosti, jakož i v rámci institucionalizované sítě orgánů pro ochranu údajů, pracovní skupiny orgánů (podle uvedené směrnice známé jako „Pracovní skupina článku 29“). Přispění orgánů pro ochranu údajů je potřebné za účelem posílení soudržnosti ochrany podle tohoto nástroje s ochranou podle směrnice 95/46/ES, zajištění souladu s právními povinnostmi a plného dosažení harmonizace mezi členskými státy rovněž na úrovni praxe.

27. Článek 24 návrhu Komise obsahuje podrobná pravidla týkající se *bezpečnosti*, srovnatelná s pravidly zahrnutými do úmluvy o Europolu. Evropský inspektor ochrany údajů varuje před vypuštěním těchto pravidel z návrhu. Harmonizovaná úroveň bezpečnosti je významným nástrojem k posílení důvěry, a to jak pro subjekt údajů, tak mezi orgány členských států.

28. Ve svém stanovisku z prosince roku 2005 doporučil Evropský inspektor ochrany údajů, že by měly být zavedeny zvláštní záruky *s ohledem na zpracovávání některých zvláštních kategorií údajů*, jako jsou biometrické údaje a profily DNA. V oblasti vymáhání práva se zvyšuje význam použití těchto kategorií údajů, přičemž toto použití může vyvolávat zvláštní rizika pro subjekt údajů. Společná pravidla jsou potřebná. Evropský inspektor ochrany údajů lituje toho, že Rada toto doporučení nevzala, přinejmenším viditelným způsobem, v úvahu. Evropský inspektor ochrany údajů naléhavě žádá Komisi a Radu, aby přijaly návrh v této záležitosti, ať už spojený se zásadou dostupnosti či nikoli.

Závěr

29. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby Rada věnovala jednáním více času, aby bylo možné dosáhnout výsledku, který poskytuje dostatečnou ochranu. Přestože Evropský inspektor ochrany údajů uznává význam brzkého přijetí rámcového rozhodnutí Radou, upozorňuje, že rychlost rozhodování by neměla vést ke snížení úrovně ochrany.

30. Soudržnost ochrany je zásadní, bez ohledu na to kde, kým, nebo za jakým účelem jsou osobní údaje zpracovávány. Evropský inspektor ochrany údajů naléhavě vyzývá Radu, aby dodržela úroveň ochrany, která nebude nižší, než úroveň ochrany, kterou poskytuje směrnice 95/46/ES, nebo dokonce nižší, než podle obecněji formulované úmluvy Rady Evropy č. 108, která je závazná pro členské státy.

31. Společná pravidla ohledně ochrany údajů by se měla použít na všechny údaje v oblasti policejní a justiční spolupráce a neměla by se omezovat na přeshraniční výměny mezi členskými státy. Toto stanovisko obsahuje argumenty, které prokazují, že omezenější oblast působnosti není prakticky použitelná, a pokud by byla použita, povede pouze ke zvýšení složitosti a nákladů pro orgány a k poškození právní jistoty jednotlivců

32. Další obavy Evropského inspektora ochrany údajů:

— Zvláštní ustanovení o kvalitě údajů v návrhu Komise by neměla být z návrhu vypuštěna, ani by neměla být nepovinná.

— Ustanovení o dalším použití údajů a o zvláštních kategoriích údajů by měla být soudržná se směrnicí 95/46/ES a v souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108.

— Zvláštní ustanovení o výměně údajů s jinými subjekty vedle donucovacích orgánů v rámci EU by nemělo být z návrhu vypuštěno, ani omezeno pokud jde o jeho oblast působnosti. Pokud jde o výměnu údajů se třetími zeměmi, měly by být zavedeny *přinejmenším* mechanizmy zajišťující společné normy a koordinovaná rozhodnutí o přiměřenosti, rovněž za účelem dosažení souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108. Znění rámcového rozhodnutí by mělo stanovit takové mechanizmy.

— Řešení, která by právo na informace podmiňovala žádostí subjektu údajů jsou nepřijatelná a neslučující se s úmluvou Rady Evropy č. 108.

— Postavení orgánů pro ochranu údajů by mělo být soudržné s postavením, které jim přiznává směrnice 95/46/ES.

— Z návrhu by neměla být vypuštěna podrobná pravidla týkající se bezpečnosti, srovnatelná s pravidly zahrnutými do úmluvy o Europolu.

— Komise a Rada by měly přijmout návrh na zpracování zvláštních kategorií údajů, jako jsou biometrické údaje a profily DNA, ať už spojený se zásadou dostupnosti či nikoli.

V Bruselu dne 29. listopadu 2006.

Peter HUSTINX

Evropský inspektor ochrany údajů

Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (KOM(2006)16 v konečném znění)

(2007/C 91/03)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]),

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]), a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení č. 45/2001 obdrženou od Evropské komise dne 7. prosince 2006,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

Konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů

1. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlůamentu a Rady ze dne 29. dubna 2004 (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ([3]) (dále jen „návrh"), byl v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení 45/2001/ES Komisí předložen ke konzultaci Evropskému inspektorovi ochrany údajů. Podle Evropského inspektora ochrany údajů by toto stanovisko mělo být zmíněno v preambuli nařízení.

2. Formální konzultace ze strany Komise navazuje na kontakty mezi sekretariátem Evropského inspektora ochrany údajů a útvary příslušného generálního ředitelství Komise (GŘ EMPL) v rámci vypracování soupisu Evropského inspektora ochrany údajů na rok 2007 ([4]). Tento návrh je ve skutečnosti jedním z návrhů spadajících pod GŘ EMPL, které jsou pro Evropského inspektora ochrany údajů předmětem zvláštního zájmu. Kromě toho Evropský inspektor ochrany údajů přispěl ke slyšení uspořádanému Evropským parlamentem dne 23. listopadu 2006 tím, že k návrhu podal některé předběžné připomínky. V této souvislosti Evropský inspektor ochrany údajů vítá tuto konzultaci a očekává, že i v budoucnu bude včas konzultován v souvislosti s jinými návrhy Komise týkajícími se ochrany osobních údajů v oblasti sociálního zabezpečení a zaměstnanosti, zejména těch, které uvádí ve svém soupisu.

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.
([4]) Každý rok v prosinci vydává Evropský inspektor ochrany údajů soupis svých priorit pro nadcházející rok v oblasti konzultací. Soupis uvádí nejvýznamnější příslušné návrhy Komise, které mohou vyžadovat formální reakci ze strany Evropského inspektora ochrany údajů. Lze očekávat, že tyto návrhy budou mít výrazný dopad na ochranu údajů a je jim proto přidělena vysoká priorita. Soupis Evropského inspektora ochrany údajů na rok 2007 je dostupný na internetových stránkách Evropského inspektora ochrany údajů www.edps.europa.eu

Návrh a jeho souvislosti

3. Návrh stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Nová pravidla pro koordinaci obsažená v tomto nařízení nelze samozřejmě použít do doby, než bude přijat současný návrh, kterým se stanoví odpovídající prováděcí opatření ([1]). Z toho důvodu je třeba návrh posoudit ve spojitosti se základním nařízením, na němž je založen. S ohledem na tento bod je třeba rovněž poznamenat, že Evropský inspektor ochrany údajů nevydal stanovisko k nařízení 883/2004, protože odpovídající návrh Komise byl přijat dne 12. února 1999 ([2]), tj. před vstupem v platnost nařízení 45/2001/ES.

4. Cílem návrhu je modernizovat a zjednodušit stávající pravidla, a to tím, že dojde k posílení spolupráce mezi institucemi sociálního zabezpečení a ke zlepšení metod výměny údajů mezi institucemi sociálního zabezpečení.

5. Návrh má široké pole působnosti, nejen s ohledem na občany, jichž se dotýká, ale též na oblasti, které pokrývá. Na jedné straně se vztahuje na všechny občany EU, kteří jsou pojištěni podle vnitrostátních právních předpisů (tudíž včetně osob bez zaměstnání), pokud jejich situace zahrnuje přeshraniční prvky. Na druhé straně se vztahuje na dlouhou řadu oblastí spadajících pod sociální zabezpečení: nemocenské dávky; dávky v mateřství a odpovídající dávky v otcovství; invalidní dávky; starobní důchody; pozůstalostní důchody; plnění při pracovních úrazech a nemocech z povolání; pohřebné; dávky v nezaměstnanosti; důchody při předčasném odchodu do důchodu; rodinné příspěvky.

6. Evropský inspektor ochrany údajů tento návrh vítá do té míry, do jaké si klade za cíl usnadnit volný pohyb občanů a zlepšit životní úroveň a pracovní podmínky občanů EU, kteří se pohybují v rámci Unie.

7. Důležitou součástí návrhu jsou ustanovení o výměně osobních údajů mezi vnitrostátními správami sociálního zabezpečení. Sociální zabezpečení by se ve skutečnosti nemohlo obejít bez zpracovávání různých druhů osobních údajů, v mnoha případech citlivé povahy. Kromě toho je výměna osobních údajů týkajících se sociálního zabezpečení mezi různými členskými státy přirozeným důsledkem existence Evropské unie, v níž občané čím dál tím více využívají svého práva na volný pohyb.

8. Je však též nezbytné, aby tato zvýšená výměna osobních údajů mezi vnitrostátními správami členských států nejen poskytovala lepší podmínky pro volný pohyb osob, ale aby rovněž zajišťovala vysokou úroveň ochrany osobních údajů a tím zaručila jedno ze základních práv EU. V této souvislosti Evropský inspektor ochrany údajů s potěšením poznamenává, že Evropský hospodářský a sociální výbor („EESC“) poukázal ve svém stanovisku k návrhu ze dne 26. října 2006 na potřebu zajistit dostatečnou ochranu osobních údajů, zejména s ohledem na někdy citlivou povahu předmětných údajů ([3]).

Zaměření stanoviska

9. Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován ohledně návrhu prováděcího nařízení. Nicméně, jak bylo zmíněno výše, prováděcí nařízení nelze posoudit odděleně od nařízení (ES) č. 883/2004, které stanoví základní zásadu koordinace systémů sociálního zabezpečení, i s ohledem na ochranu osobních údajů. Z toho důvodu Evropský inspektor ochrany údajů zohlední ve svém stanovisku rámec stanovený uvedeným nařízením. Nicméně Evropský inspektor ochrany údajů soustředí své návrhy na otázky, v nichž normotvůrci prováděcího nařízení zůstává určitý manévrovací prostor.

([1]) V současné době jsou prováděcí pravidla stanovena nařízením Rady 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2–50, a jeho prováděcím předpisem, nařízením Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1–83.

([2]) Úř. věst. C 38, 12.2.1999, s 10.

([3]) Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 26. října 2006 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, Úř. věst. C 324/59, 30.12.2006.

10. Evropský inspektor ochrany údajů dále podotýká, že návrh nejenom má široký záběr, ale je také velmi složitý, neboť stanoví podrobná, a někdy technická, ustanovení pro různé okolnosti, mechanismy a omezení při koordinaci bezpečnostních systémů. Proto se Evropský inspektor ochrany údajů nebude při analýze návrhu zabývat všemi ustanoveními jednotlivě, ale bude postupovat horizontálně, přičemž se zaměří na zásady ochrany údajů, které jsou pro návrh obzvlášť významné.

11. V souladu s tímto přístupem je stanovisko zaměřeno na zajištění souladu s právními předpisy týkajícími se ochrany údajů, ale také na s účinnost navrhovaných opatření, a to tím, že předvídá a řeší otázky, které mohou nastat v době provádění do vnitrostátních právních systémů. V tomto stanovisku Evropský inspektor ochrany údajů nejprve vymezí příslušný právní rámec pro ochranu údajů a poté se bude zabývat tím, jak se k tomuto návrhu vztahují příslušné zásady ochrany údajů. V závěrech zdůrazní Evropský inspektor ochray údajů svá hlavní zjistění a doporučení.

II. **PŘÍSLUŠNÝ PRÁVNÍ RÁMEC OCHRANY ÚDAJŮ**

12. V souvislosti s návrhem budou osobní údaje pojištěných osob obvykle zpracovávány příslušnými vnitrostátními orgány, a proto budou spadat do oblasti působnosti vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí směrnice 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice“). V omezenějším počtu případů, kdy osobní údaje pojištěných osob zpracovávají orgány Společenství, budou tyto údaje podléhat nařízení (ES) č. 45/2001 ([1]) o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. To by se například vztahovalo na případ zpracovávání osobních údajů týkajících se zaměstnanců EU ([2]). Z tohoto důvodu poskytuje současný právní rámec ochrany údajů harmonizovanou úroveň ochrany v celé EU.

13. Současný návrh bude spoléhat na tento harmonizovaný rámec. Vnitrostátní právní předpisy, které tuto směrnici provádí, však nejsou zcela jednotné a je možné, že se vnitrostátní předpisy o ochraně údajů mezi sebou stále ještě poněkud liší. Je proto obzvlášť důležité, aby normotvůrce tuto situaci zohlednil, aby zajistil, že navrhovaná opatření plně vyhovují tomuto rámci a jsou s to se s těmito možnými rozdíly vypořádat.

14. Kromě toho budou zvýšené přeshraniční výměny údajů vyžadovat lepší koordinaci vnitrostátních ustanovení o ochraně osobních údajů. V tomto ohledu Evropský inspektor ochrany údajů vítá článek 77 nařízení 883/2004. Toto ustanovení výslovně uvádí, že osobní údaje zpracovávané podle tohoto nařízení, jakož i jeho prováděcích pravidel, se předávají v souladu s předpisy Společenství o ochraně osobních údajů.

15. Článek 77 nařízení 883/2004 také poskytuje vodítko, pokud jde o příslušné vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů v případě sdělování údajů mezi příslušnými orgány různých členských států, neboť uvádí, že sdělení osobních údajů jedním členským státem druhému podléhá právním předpisům o ochraně osobních údajů členského státu, který tyto údaje poskytl. Naopak jakékoliv sdělení pocházející od přijímajícího členského státu, jakož i ukládání, změna a zničení přijatých údajů, podléhá právním předpisům o ochraně údajů přijímajícího členského státu. Toto ustanovení je v souladu s ustanovením o vnitrostátních právních předpisech stanovených článkem 4 směrnice.

16. V návrhu se v 3. bodu odůvodnění a také v čl. 3 odst. 2 odkazuje na předpisy Společenství o ochraně osobních údajů. Zatímco 3. bod odůvodnění obecně uvádí, že příslušné osoby mají nárok na všechny záruky stanovené předpisy Společenství o ochraně osobních údajů, čl. 3 odst. 2 konkrétně poukazuje na výkon práv přístupu k vlastním osobním údajům a jejich opravy.

([1]) Jelikož ustanovení nařízení 45/2001 odrážejí ustanovení obsažená ve směrnici 95/46, bude se v tomto stanovisku z důvodu usnadnění čitelnosti odkazovat pouze na příslušné články uvedené směrnice a nikoliv na obdobná ustanovení citovaného nařízení.

([2]) Například článek 15 nařízení 883/2004 a článek 18 tohoto návrhu pojednávají o převádění osobních údajů týkajících se pomocných zaměstnanců.

17. Evropský inspektor ochrany údajů souhlasí s tím, že je třeba, aby právní nástroj, kterým se provádí zvýšené zpracovávání a předávání osobních údajů, zřetelně a výslovně odkazoval na příslušný rámec ochrany údajů. Z tohoto hlediska Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby obecný odkaz na předpisy Společenství o ochraně osobních údajů byl nejen obsažen bodech odůvodnění, ale aby byl také výslovně stanoven v samotných ustanoveních (například v článku 3). Toto obecné ustanovení by nevylučovalo, že konkrétnější otázky týkající se uplatnění zásad ochrany údajů v jednotlivých případech v rámci koordinace systémů sociálního zabezpečení by mohly být předmětem jiných ustanovení, jako jsou ta, jež jsou v současné době stanovena v čl. 3 odst. 2 (viz níže, body 36–38).

III. UPLATŇOVÁNÍ PŘÍSLUŠNÝCH ZÁSAD OCHRANY ÚDAJŮ

Omezení účelu

18. Podle jedné ze základních zásad právních předpisů v oblasti ochrany údajů se osobní údaje zpracovávají pouze pro účel, pro nějž byly shromážděny nebo pro slučitelný účel (čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice). Návrh nezahrnuje žádné obecné ustanovení o omezení účelu ([1]). Podle obecného přístupu tohoto návrhu však budou osobní údaje shromážděné pro jeden z účelů sociálního zabezpečení (důchod, invalidní dávky, dávky v nezaměstnosti, atd.) zpracovávány a dále předávány orgánům jiného členského státu za stejným účelem. Z toho důvodu se bude většina operací zpracování údajů stanovených v návrhu týkat osobních údajů zpracovaných za stejným nebo slučitelným účelem. To bude platit i v případě zpracování osobních údajů v rámci předávání údajů za účelem vymáhání pohledávek nebo neoprávněně vyplacených dávek (článek 73).

19. Za jiných okolností, jako v případě spolupráce mezi daňovými orgány (14. bod odůvodnění), mohou být údaje shromážděné pro účely sociálního zabezpečení nezbytné i pro účely jiné, než je sociální zabezpečení. V tomto případě by mohly být výjimky ze zásady omezení účelu ospravedlnitelné na základě článku 13 směrnice, a to za konkrétních okolností a pokud jsou nezbytné a založené na legislativních opatřeních na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství. V této souvislosti by mohl normotvůrce zvážit, zda by návrh měl obsahovat konkrétní odkaz na podmínky, ze nichž je možné údaje shromážděné pro účely sociálního zabezpečení zpracovávat pro jiné účely.

20. Na základě těchto skutečností je Evropský inspektor ochrany údajů toho názoru, že návrh respektuje zásadní ustanovení o ochraně údajů týkající se omezení účelu. Evropský inspektor ochrany údajů dále uvádí, že zákaz používání osobních údajů za účely jinými, než je sociální zabezpečení, vyplývá z příslušných právních předpisů na ochranu údajů, podle nichž by výjimky z této obecné zásady byly možné pouze za zvláštních a přísně vymezených podmínek.

Přiměřenost, pokud jde o zpracované údaje, příslušné orgány a doby uchovávání

21. Podle zásad ochrany osobních údajů musejí být osobní údaje přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány (čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice). V souvislosti se systémy sociálního zabezpečení to znamená, že se v každém případě předá pouze nezbytný a přiměřený soubor údajů.

22. Tato zásada je patřičně zakotvena v čl. 2 odst 1 návrhu, který ukládá institucím členských států povinnost si sdělovat všechny údaje nezbytné pro stanovení a určeání práv a povinností pojištěných osob. V této souvislosti Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že vyhodnocení nezbytných souborů osobních údajů se může poněkud lišit podle druhu dávky, o který se jedná. Například druh osobních informací potřebných pro nemocenské dávky se bude lišit od informací potřebných pro starobní důchody. Informace předávané orgány členských států by neměly přesahovat míru toho, co je nezbytné pro určení práv a povinností pojištěné osoby, o něž se v konkrétním případě jedná.

([1]) Evropský inspektor ochrany údajů upozornil na tuto otázku ve svém stanovisku a vyjádřil politování nad tím, že návrh nezahrnuje ustanovení, „které by přísně zakázalo použití údajů pro jiné účely než sociální zabezpečení“, jako v případě současného znění čl. 84 odst. 5 písm. b) nařízení (EHS) č.1408/71. Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů, bod 4.10.2.

23. Přiměřenost by se měla vztahovat i na počet příslušných orgánů s přístupem k údajům, jakož i na způsoby přístupu k osobním údajům a dobu jejich uchovávání. Pouze náležité orgány a instituce mají přístup k údajům sociálního zabezpečení a tyto údaje se uchovávají – ve formě umožňující identifikaci subjektu údajů – po dobu ne delší, než je nezbytnépro účel, pro nějž jsou tyto údaje zpracovávány (čl. 6 ods. 1 písm. e) směrnice).

24. Pokud jde o počet orgánů a institucí s přístupem k osobním údajům pojištěných osob, článek 83 návrhu zřizuje veřejnou databázi, která pro každý členský stát uvádí příslušné orgány. Mělo by se též poznamenat, že návrh poskytuje členským státům volnost v rozhodování, zda se osobní údaje předávají prostřednictvím ústředního přístupového bodu v členském státě nebo přímo příslušnému orgánu nebo instituci (čl. 2 odst. 3). Kromě toho může být v každém členském státě mnoho určených orgánů, z nichž některé mohou působit na regionální úrovni.

25. S ohledem na dobu uchovávání osobních údajů Evropský inspektor ochrany údajů uvádí, že v rámci sociálního zabezpečení může test přiměřenosti vést k velmi odlišným výsledkům podle dané oblasti sociálního zabezpečení. Například zpracovávání osobních údajů spojených s nemocenskými dávkami bude obvykle nezbytné po kratší dobu než v případě důchodů, tedy dávek, které budou pravděpodobně poskytovány po delší dobu. Doba uchovávání osobních údajů by též závisela na druhu orgánu, který je zpracovává. Například v případě centrálních přístupových bodů by to znamenalo, že by osobní údaje byly vymazány okamžitě po jejich předání příslušnému orgánu. V každém případě by mělo být jasné, že osobní údaje budou vymazány nebo anonymizovány, jakmile přestanou být nezbytné pro účel, k němuž byly shromážděny nebo zpracovány.

26. S ohledem na tyto úvahy Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že v takto složitém systému, v němž se osobní údaje zpracovávají a dále předávají prostřednictvím asymetrické sítě subjektů, je třeba věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby byly osobní údaje příslušnými orgány zpracovávány po přiměřenou dobu a aby se zamezilo zdvojení databází. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že databáze stanovená v článku 83 pomůže zajistit, aby byly nezbytné osobní údaje v každém jednotlivém případě předávány pouze příslušným orgánům. Současný návrh by však mohl být doplněn o další objasnění, pokud jde o způsoby předávání a uchovávání údajů, jak bylo Komisí již učiněno v případě jiných návrhů ([1]). V této souvislosti se Evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že určitá harmonizace dob uchovávání by nejen ochránila právo občanů na ochranu osobních údajů, ale rovněž by zvýšila účinnost koordinace mezi vnitrostátními správami různých členských států.

Právní základ pro zpracování osobních údajů

27. Návrh stanoví různé mechanismy, podle nichž se osobní údaje týkající se pojištěných osob předávají mezi příslušnými orgány různých členských států. Tyto výměny osobních údajů mohou být rozděleny do dvou obecných kategorií: výměny na základě žádosti dotyčné osoby; a výměny prováděné z úřední moci, obvykle mezi třetími stranami (příslušnými orgány, zaměstnavateli), bez jakékoli zvláštní žádosti dotyčné osoby. Příslušné orgány v mnoha případech zpracovávají a předávají citlivé údaje, zejména údaje týkající se zdravotního stavu.

28. Všechny tyto činnosti spojené se zpracováváním splňují podmínky pro zpracovávání osobních údajů stanovené ve směrnici: oprávněné vnitrostátní orgány a zaměstnavatelé mohou zpracovávat osobní údaje pouze na základě souhlasu dotyčné osoby nebo na jiném zákonném základě, jako je splnění právní povinnosti nebo vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci (čl. 7 písm. a), c) a e) směrnice). Přísnější podmínky se vztahují na citlivé údaje, tzn. osobní údaje, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, odborovou příslušnost, zdraví a pohlavní život (článek 8 směrnice).

([1]) Příklad takovýchto ustanovení z nedávné doby se nachází v návrhu Komise nařízení Rady o příslušnosti, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovací povinnosti (COM(2005) 649 v konečném znění). Zejména článek 46 tohoto návrhu stanoví povinnosti ústředních vnitrostátních orgánů vymazat informace, které obdržely od orgánů jiných členských států, okamžitě po předání těchto údajů příslušnému vnitrostátnímu subjektu. Odstavec 3 dále stanoví přímý zákaz uchovávání informací sdělených podle nařízení po dobu delší než je nutné pro účely jejího sdělení a v žádném případě ne déle než jeden rok. Viz též stanovisko Evropského inspektora ochranu údajů k tomuto návrhu, Úř. věst. C 242, 7.10.2006, body 45-49.

29. Na základě těchto skutečností Evropský inspektor ochrany údajů poukazuje na to, že na ustanovení návrhu lze pohlížet jako na právní povinnost – podle čl. 7 písm. c) směrnice – zpracovávat a předávat údaje pro účely sociálního zabezpečení, pokud se jedná o zvláštní povinnost. Z toho důvodu by zpracování osobních údajů příslušnými vnitrostátními orgány a zaměstnavateli mohlo být v případech, ve kterých návrh stanoví jasnou povinnost osobní údaje zpracovávat, založeno na čl. 7 písm. c) směrnice. Naopak, pokud tato právní povinnost není v návrhu přímo stanovena, se zpracovávání osobních údajů zakládá buď na vnitrostátní (neharmonizované) zvláštní právní povinnosti, nebo na odlišném právním základě.

30. Článek 7 písm. e) směrnice umožňuje zpracování osobních údajů, pokud je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány. K tomu by došlo, pokud by příslušný orgán zpracovával údaje na základě pověření nebo z úřední moci vyplývající z obecného právního ustanovení – na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství – a nikoliv na základě zvláštní právní povinnosti. Na tento případ se podle čl. 14 odst. a) směrnice vztahuje právo vznést námitku.

31. Použití souhlasu jako právního základu, podle čl 7 písm. a) směrnice, má omezenější oblast působnosti, pokud jde o zpracovávání osobních údajů veřejnými orgány nebo v zaměstnaneckých vztazích, neboť svolení může být považováno za svobodné – ve smyslu čl. 2 písm h) směrnice – pouze má-li dotyčná osoba uskutečnitelné alternativy.

32. Pokud jde o zpracování citlivých údajů (článek 8 směrnice), vztahují se na ně podobné úvahy jako v předchozích odstavcích. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že povinnosti vyplývající z pracovního práva (čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice), jiné výjimky (čl. 8 odst. 4) nebo souhlas (čl. 8. odst. 2 písm a)) mohou představovat náležitý právní základ pro zpracovávání citlivých informací shromážděných pro účely sociálního zabezpečení. V tomto případě by mohly být nezbytné zvláštní záruky, jako například opatření spočívající v technickém rozdělování na úseky.

33. S ohledem na výše uvedené úvahy Evropský inspektor ochrany údajů uvádí, že čím jasněji tento návrh stanoví příslušným orgánům a zaměstnavatelům zvláštní právní povinnosti zpracovávat osobní údaje, tím snazší a účinnější bude jeho provádění v členských státech, pokud jde o plnění právních předpisů členských států v oblasti ochrany údajů vycházejících z této směrnice. Z toho důvodu Evropský inspektor ochrany údajů, aniž by se podrobně zabýval každým jednotlivým mechanismem stanoveným v návrhu, doporučuje, aby normotvůrce EU zajistil, aby každý jednotlivý navrhovaný mechanismus zpracování a předávání osobních údajů byl jasně založen na konkrétní právní povinnosti přímo stanovené v návrhu nebo na jiném zákonném základě pro zpracování podle článků 7 a 8 této směrnice.

Informace pro pojištěné osoby

34. Jak je stanoveno v oddílu IV směrnice 95/46, je nezbytné řádně informovat subjekty údajů o zpracovávání jejich osobních údajů. To je ještě důležitější, jsou-li osobní údaje zpracovávány vícero orgány v různých členských státech a mohou subjekty údajů být tedy vystaveny riziku, že ztratí přehled o tom, kdo zpracovává jejich osobní údaje, za jakými účely, a jakým způsobem mohou vynutit svá práva.

35. S ohledem na tuto otázku Evropský inspektor ochrany údajů silně podporuje aktivní přístup: poskytování vyčerpávajících a včasných informací subjektům údajů s cílem objasnit jak použití shromážděných informací, tak jejich práva. V tomto ohledu Evropský inspektor ochrany údajů nejen podporuje výzvu Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]) zvýšit povědomí mezi všemi případnými uživateli nařízení, ale též vyzývá normotvůrce, aby do návrhu vložil výslovný odkaz na potřebu poskytovat dotyčným osobám konkrétní a dostačující informace o zpracování jejich osobních údajů. To by mohlo být provedeno změnou článku 19 (*Informování pojištěných osob*), aby se zajistilo, že pojištěným osobám budou poskytnuty potřebné informace.

([1]) Stanovisko EHSV, bod 1.11.

Práva subjektů údajů

36. Práva subjektů údajů jsou obzvlášť významná v souvislosti se systémy sociálního zabezpečení, neboť umožňují dotyčným osobám udržovat kontrolu nad svými (citlivými) údaji, zajistit jejich správnost a ověřit informace, na jejichž základě se přijímají důležitá rozhodutí a přiznávají dávky. Toto je obzvlášť významné v přeshraničních souvislostech, kde lze při předávání osobních údajů očekávat vyšší chybovost způsobenou potřebou tyto informace překládat. Dále stojí za zmínku, že zlepšení správnosti informací díky vynucování práv subjektů údajů prospívá nejen dotyčným osobám, ale i příslušným subjektům v oblasti sociálního zabezpečení.

37. Evropský inspektor ochrany údajů vřele vítá čl. 3 odst 2 návrhu, který uvádí, že členské státy v souladu s předpisy Společenství o ochraně osobních údajů zaručí dotyčným osobám právo na přístup k osobním údajům a právo na opravu těchto údajů. Evropský inspektor ochrany údajů však navrhuje toto ustanovení doplnit o širší odkaz na všechna práva subjektů údajů, včetně práva na námitku (čl. 14 směrnice 95/46) a záruky ohledně automatizovaných individuálních rozhodnutí (čl. 15 směrnice 95/46).

38. Evropský inspektor ochrany údajů kromě toho navrhuje, aby návrh řádně zohlednil potřebu usnadnit účinný výkon práv subjektů údajů v přeshraničních souvislostech. Dotyčné osoby budou samozřejmě nuceny svá práva vymáhat v situaci, ve které jejich osobní údaje pochází od různých orgánů ve dvou nebo více zemích. Bylo by proto žádoucí, kdyby v těchto případech mohla být práva subjektů údajů též vykonávána přímo prostřednictvím příslušného orgánu, který získává osobní údaje od jiných členských států. To by znamenalo, že příslušný orgán, který je v přímém kontaktu s pojištěnou osobou, by byl vyzván, aby sloužil jako jednotné kontaktní místo, nejen pokud jde o dávky sociálního zabezpečení, ale také pokud jde o veškeré osobní údaje zpracovávané v souvislosti s těmito dávkami. Pojištěná osoba by pak mohla vykonávat svá práva jakožto subjekt údajů prostřednictvím příslušného orgánu bez ohledu na původ údajů. Evropský inspektor ochrany údajů proto vyzývá normotvůrce, aby tuto možnost zvážil, i s ohledem na příklady již poskytnuté v jiných návrzích Komise ([1]).

Bezpečnostní opatření

39. V návrhu je kladen zvláštní význam na bezpečnost při zpracování údajů vzhledem k rozsáhlejšímu používání elektronických pomůcek veřejnou správou v různých členských státech. Kromě toho se přenos ve většině případů týká citlivých údajů a jak také uvedl EHSV, je proto ještě důležitější, aby bylo „zajištěno, že tyto údaje budou odpovídajícím způsobem zabezpečeny a nedostanou se do špatných rukou“ ([2]).

40. V tomto ohledu Evropský inspektor ochrany údajů vítá článek 4 návrhu, který stanoví, že přenos údajů mezi příslušnými subjekty „se uskutečňuje elektronicky ve společném zabezpečeném rámci, který zaručuje důvěrnost a ochranu výměny údajů“. Evropský inspektor ochrany údajů však zdůrazňuje, že tento „společný zabezpečený rámec“, který má být vymezen Správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení ([3]), by měl patřičně zohlednit doporučení programu IDABC ([4]) (interoperabilní poskytování evropských služeb eGovernment veřejné správě, podnikům a občanům), pokud jde o předpisy Společenství týkající se ochrany údajů, a zejména o předpisy související s bezpečností zpracování (článek 17 směrnice). Z tohoto hlediska Evropský inspektor ochrany údajů také doporučuje, aby do příslušných jednání správní komise byli řádně zapojeni odborní poradci v oblasti ochrany a zabezpečení údajů.

([1]) Příklad z posledního období lze nalézt v návrhu Komise rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (KOM (2005) 690 v konečném znění). Článek 6 návrhu umožňuje subjektu údajů vykonávat právo na přístup ke svým osobním údajům nejen tím, že se obrátí na orgán, který kontroluje údaje, ale také prostřednictvím orgánu země, v níž má bydliště. Další příklady lze nalézt i v Schengenském informačním systému.

([2]) Stanovisko EHSV, bod 4.10.

([3]) Stanoveno článkem 71 nařízení (ES) č. 883/2004. Článek 4 návrhu uvádí, že tato správní komise stanoví formát a způsob výměny údajů.

([4]) http://ec.europa.eu/idabc/en/home

IV. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

41. Evropský inspektor ochrany údajů tento návrh vítá do té míry, do jaké si klade za cíl usnadnit volný pohyb občanů a zlepšit životní úroveň a pracovní podmínky občanů EU, kteří se pohybují v rámci Unie Koordinace systémů sociálního zabezpečení by ve skutečnosti nemohla existovat bez zpracovávání a předávání různých druhů osobních údajů, v mnoha případech citlivé povahy.

42. Je však rovněž nezbytné, aby tato zvýšená výměna osobních údajů mezi vnitrostátními správami členských států nejen poskytovala lepší podmínky pro volný pohyb osob, ale aby rovněž zajišťovala vysokou úroveň ochrany osobních údajů, a tím zaručila jedno ze základních práv EU.

43. Návrh bude spoléhat na harmonizovaný rámec pro ochranu údajů stanovený právními předpisy Společenství o ochraně osobních údajů, a zejména směrnicí 95/46/ES a vnitrostátními prováděcími předpisy. Evropský inspektor ochrany údajů s potěšením konstatuje, že jak základní nařízení 883/2004, tak návrh připomínají použitelnost tohoto rámce pro ochranu údajů. Je však třeba se dále a výslovně věnovat konkrétním otázkám týkajícím se použití zásad ochrany údajů v rámci koordinace systémů sociálního zabezpečení.

44. Pokud jde o *zásadu omezení účelu,* Evropský inspektor ochrany údajů má za to, že návrh respektuje zásadní ustanovení o ochraně údajů, pokud jde o omezení účelu. Kromě toho Evropský inspektor ochrany údajů uvádí, že zákaz použití osobních údajů pro jiné účely než pro účely sociálního zabezpečení není v návrhu výslovně stanoven, ale vyplývá z použitelných právních předpisů v oblasti ochrany údajů, které by za zvláštních okolností a za přísně stanovených podmínek umožnily výjimky z této obecné zásady. V této souvislosti by normotvůrce mohl zvážit, zda by měl návrh konkrétně odkazovat na podmínky, za nichž by mohly být údaje shromážděné pro účely sociálního zabezpečení zpracovány k odlišnému účelu.

45. Pokud jde o *přiměřenost zpracovávaných údajů, příslušné orgány a doby uchovávání,* Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje že v takto složitém systému, v němž se osobní údaje zpracovávají a dále předávají prostřednictvím asymetrické sítě subjektů, je třeba věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby byly osobní údaje zpracovávány příslušnými orgány po přiměřenou dobu a aby se zamezilo zdvojení databází. V této souvislosti by mohl být současný návrh doplněn o další objasnění, pokud jde o způsoby předávání a uchovávání údajů.

46. Pokud jde o *právní východisko pro zpracovávání osobních údajů,* Evropský inspektor ochrany údajů, aniž by se podrobně zabýval každým jednotlivým mechanismem stanoveným v návrhu, doporučuje, aby normotvůrce EU zajistil, aby každý jednotlivý navrhovaný mechanismus zpracování a předávání osobních údajů byl jasně založen na konkrétní právní povinnosti přímo stanovené v návrhu nebo na jiném zákonném základě pro zpracování podle článků 7 a 8 této směrnice..

47. Pokud jde o *informace pro pojištěné osoby,* Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byl do návrhu vložen výslovný odkaz na potřebu poskytovat dotyčným osobám konkrétní a dostačující informace o zpracování jejich osobních údajů.

48. Pokud jde o *práva subjektů údajů,* Evropský inspektor ochrany údajů vřele vítá čl. 3 odst. 2 návrhu a navrhuje toto ustanovení doplnit o širší odkaz na všechna práva subjektů údajů, včetně práva na námitku a záruky ohledně automatizovaných individuálních rozhodnutí. Evropský inspektor ochrany údajů navíc vyzývá normotvůrce, aby usnadnil účinný výkon práv subjektů údajů v přeshraničních souvislostech tím, že zajistí, aby příslušný orgán, který je v přímém kontaktu s pojištěnou osobou, sloužil jako jednotné kontaktní místo, nejen pokud jde o dávky sociálního zabezpečení, ale také pokud jde o veškeré osobní údaje zpracovávané v souvislosti s těmito dávkami.

49. Pokud jde o *bezpečnostní opatření,* Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby „společný zabezpečený rámec“ pro přenos údajů, stanovený v článku 4 návrhu, řádně zohlednil příslušná doporučení o ochraně údajů a bezpečnosti zpracování. V této souvislosti by měly být do příslušných jednání oprávněné správní komise řádně zapojeni odborní poradci v oblasti ochrany a zabezpečení údajů.

V Bruselu dne 6. března 2007.

Peter HUSTINX

Evropský inspektor ochrany údajů

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení

(Případ č. COMP/M.4577 – Blackstone/Cardinal Health (PTS Division))

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/04)

Dne 3. dubna 2007 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

— na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství,

— v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32007M4577. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (http://eur-lex.europa.eu)

Bez námitek k navrhovanému spojení

(Případ č. COMP/M.4594 – OEP/Arvinmeritor Emissions Technologies Business)

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/05)

Dne 10. dubna 2007 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

— na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství,

— v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32007M4594. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (http://eur-lex.europa.eu)

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Směnné kurzy vůči euru [1]

25. dubna 2007

(2007/C 91/06)

1 euro =

	měna	směnný kurz		měna	směnný kurz
USD	americký dolar	1,3649	RON	rumunský lei	3,3315
JPY	japonský jen	161,95	SKK	slovenská koruna	33,655
DKK	dánská koruna	7,4511	TRY	turecká lira	1,8168
GBP	britská libra	0,68100	AUD	australský dolar	1,6405
SEK	švédská koruna	9,1746	CAD	kanadský dolar	1,5298
CHF	švýcarský frank	1,6416	HKD	hongkongský dolar	10,6702
ISK	islandská koruna	87,34	NZD	novozélandský dolar	1,8321
NOK	norská koruna	8,1640	SGD	singapurský dolar	2,0629
BGN	bulharský lev	1,9558	KRW	jihokorejský won	1 264,92
CYP	kyperská libra	0,5820	ZAR	jihoafrický rand	9,5817
CZK	česká koruna	28,106	CNY	čínský juan	10,5317
EEK	estonská koruna	15,6466	HRK	chorvatská kuna	7,3745
HUF	maďarský forint	246,30	IDR	indonéská rupie	12 396,02
LTL	litevský litas	3,4528	MYR	malajsijský ringgit	4,6686
LVL	lotyšský latas	0,7000	PHP	filipínské peso	64,498
MTL	maltská lira	0,4293	RUB	ruský rubl	35,0650
PLN	polský zlotý	3,7864	THB	thajský baht	44,200

[1] *Zdroj:* referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

SVÁTKY V ROCE 2007

(2007/C 91/07)

BELGIQUE/BELGIË	1.1, 9.4, 30.4, 1.5, 17.5, 18.5, 28.5, 21.7, 15.8, 1.11, 2.11, 11.11, 15.11, 16.11, 24.12, 25.12, 26.12, 27.12, 28.12, 29.12, 30.12, 31.12
БЪЛГАРИЯ	1.1, 3.3, 9.4, 1.5, 6.5, 24.5, 6.9, 22.9, 24.12, 25.12, 26.12; 31.12
ČESKÁ REPUBLIKA	1.1, 9.4, 1.5, 8.5, 5.7, 6.7, 28.9, 28.10, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
DANMARK	1.1, 5.4, 6.4, 9.4, 4.5, 17.5, 28.5, 5.6, 24.12, 25.12, 26.12
DEUTSCHLAND	1.1, 6.4, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 15.8, 3.10, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
EESTI	1.1, 24.2, 6.4, 8.4, 1.5, 27.5, 23.6, 24.6, 20.8, 24.12, 25.12, 26.12
ÉIRE/IRELAND	1.1, 17.3, 9.4, 7.5, 4.6, 6.8, 29.10, 25.12, 26.12
ΕΛΛΑΔΑ	1.1, 6.1, 19.2, 25.3, 6.4, 9.4, 1.5, 28.5, 15.8, 28.10, 25.12, 26.12
ESPAÑA	1.1, 6.1, 6.4, 1.5, 15.8, 12.10, 6.12, 8.12, 25.12
FRANCE	1.1, 9.4, 1.5, 8.5, 17.5, 14.7, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12
ITALIA	1.1, 6.1, 9.4, 25.4, 1.5, 2.6, 15.8, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
ΚΥΠΡΟΣ/KIBRIS	1.1, 6.1, 19.2, 25.3, 1.4, 6.4, 9.4, 1.5, 28.5, 15.8, 28.10, 24.12, 25.12, 26.12
LATVIJA	1.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 4.5, 13.5, 27.5, 23.6, 24.6, 18.11, 25.12, 26.12, 31.12
LIETUVA	1.1, 16.2, 11.3, 8.4, 9.4, 1.5, 6.5, 24.6, 6.7, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
LUXEMBOURG	1.1, 19.2, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 23.6, 15.8, 3.9, 1.11, 25.12, 26.12
MAGYARORSZÁG	1.1, 15.3, 9.4, 1.5, 28.5, 20.8, 23.10, 1.11, 25.12, 26.12
MALTA	1.1, 10.2, 19.3, 31.3, 6.4, 1.5, 7.6, 29.6, 15.8, 8.9, 21.9, 8.12, 13.12, 25.12
NEDERLAND	1.1, 9.4, 30.4, 5.5, 17.5, 28.5, 25.12, 26.12
ÖSTERREICH	1.1, 6.1, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 7.6, 15.8, 26.10, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
POLSKA	1.1, 8.4, 9.4, 1.5, 3.5, 27.5, 7.6, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12, 26.12
PORTUGAL	1.1, 6.4, 25.4, 1.5, 7.6, 10.6, 15.8, 5.10, 1.11, 1.12, 8.12, 25.12
ROMÂNIA	1.1, 2.1, 9.4, 1.5, 25.12, 26.12
SLOVENIJA	1.1, 2.1, 8.2, 8.4, 9.4, 27.4, 1.5, 2.5, 27.5, 25.6, 15.8, 31.10, 1.11, 25.12, 26.12
SLOVENSKO	1.1, 6.1, 6.4, 9.4, 1.5, 8.5, 5.7, 29.8, 1.9, 15.9, 1.11, 11.11, 24.12, 25.12, 26.12
SUOMI/FINLAND	1.1, 6.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 17.5, 23.6, 3.11, 6.12, 25.12, 26.12
SVERIGE	1.1, 6.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 17.5, 27.5, 6.6, 23.6, 3.11, 25.12, 26.12
UNITED KINGDOM	Wales and England: 1.1, 6.4, 9.4, 7.5, 28.5, 27.8, 25.12, 26.12 Northern Ireland: 1.1, 19.3, 6.4, 9.4, 7.5, 28.5, 12.7, 27.8, 25.12, 26.12 Scotland: 1.1, 2.1, 6.4, 7.5, 28.5, 6.8, 25.12, 26.12

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh

(2007/C 91/08)

Číslo XA: XA 2/07

Členský stát: Spolková republika Německo

Region: všechny německé spolkové země jako orgány poskytující podporu

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Zásady pro podporu opatření ke zlepšování genetické jakosti zvířat chovaných pro hospodářské účely

Právní základ: *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes"*

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: 20 milionů EUR ročně

Maximální míra podpory: Nejvýše 60 % nákladů, které vzniknou v rámci opatření popsaných v oddílu Cíl podpory. Výše příspěvku se dále omezuje na tyto nejvyšší částky:

10,23 EUR na krávu a rok,

0,69 EUR na prase ve výkrmu u všech prasat ve výkrmu kontrolovaných až do konce výkrmu a prodaných v daném hospodářském roce,

2,76 EUR na porod u všech porodů prasnic kontrolovaných v daném hospodářském roce,

0,28 EUR měsíčně na každý kus krmného skotu kontrolovaného až do konce výkrmu,

0,61 EUR na zvíře u všech jehňat ve výkrmu kontrolovaných až do konce výkrmu a prodaných v daném hospodářském roce.

Datum uskutečnění: 1. ledna 2007

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: prosinec 2010

Cíl podpory: Sběr a vyhodnocení dat k zachování a zlepšování genetické jakosti zvířat chovaných pro hospodářské účely v rámci šlechtitelských programů. Za tímto účelem provádí poskytovatel služeb testy a sběr dat a tyto testy a tato data vyhodnocuje. Na uvedené činnosti poskytovatel služeb obdrží úhradu v tržní výši; tato úhrada se skládá z podpory a podílu na nákladech, který hradí zemědělec. Podpora se nevztahuje na náklady na rutinně prováděné kontroly jakosti mléka.

Opatření vychází z článku 15 (Podpora odvětví živočišné výroby).

Dotčená hospodářská odvětví: chov skotu, prasat a ovcí

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu: Podporu poskytují příslušné vnitrostátní orgány

Internetová adresa:

www.bmelv.de > Landwirtschaft > Förderung > GAK

Další údaje: —

Číslo XA: XA 8/07

Členský stát: Spolková republika Německo

Region: všechny německé spolkové země jako orgány poskytující podporu

Název programu podpor: Rámcový plán společného programu „Zlepšování zemědělských struktur a ochrany pobřeží"

Právní základ: Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes"

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory: Přibližně 1 miliarda EUR na všechna opatření rámcového plánu společného programu; využijí se převážně na spolufinancování vnitrostátního rámcového plánu podle čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1698/2005

Maximální míra podpory, pokud jde o:

— investice v zemědělských podnicích, nejvýše 40 % a nejvýše 400 000 EUR za tři rozpočtové roky

— podporu podnikového poradenství ve spojení se systémy řízení, nejvýše 80 % a nejvýše 2 000 EUR

— scelování pozemků, nejvýše 90 %

— náklady na zakládání sdružení producentů, nejvýše 60 %, celkem však nejvýše 400 000 EUR na sdružení během pěti let

Datum uskutečnění: 15. února 2007

Doba trvání režimu podpory: 31. prosince 2010

Účel podpory:

— Investice v zemědělských podnicích (program AFP – Agrarinvestitionsförderungsprogramm)

K podpoře konkurenceschopného, udržitelného, ekologického, multifunkčního zemědělství zohledňujícího dobré životní podmínky zvířat lze poskytnout podporu na investice v zemědělských podnicích působících v primární produkci zemědělských produktů. Je zapotřebí zohlednit zájmy spotřebitelů, rozvoj venkova, zachování biologické rozmanitosti, zlepšování životních, pracovních a výrobních podmínek

Opatření vychází z článku 4 (Investice v zemědělských podnicích).

— Podpora podnikového poradenství ve spojení se systémy řízení (AFP)

Předmětem podpory je podnikové poradenství v souvislosti s použitím dokumentačních systémů, jež přesahuje běžné poradenství. Opatřením mají být podpořeni zemědělci při dodržování norem týkajících se moderního a kvalitního zemědělství, zejména požadavků podle článku 4 a 5 a příloh III a IV nařízení (ES) č. 1782/2003 (vzájemná podmíněnost). Poradenské služby poskytují veřejné a soukromé poradenské subjekty, které musejí být uznané od spolkových zemí. Záznamy z dokumentačních systémů slouží jako základ pro podnikové poradenství. Opatření je v zásadě k dispozici všem příjemcům podpory a hradí se jako příspěvek poradenským subjektům

Opatření vychází z článku 15 (Zajištění technické pomoci v odvětví zemědělství)

— Scelování pozemků (Zásady pro podporu integrovaného rozvoje venkova (Podpora nového uspořádání vlastnictví pozemků na venkově))

Cílem podpory je nové uspořádání vlastnictví pozemků na venkově a uspořádání venkova ke zlepšování zemědělských struktur postupem podle zákona o scelování pozemků a zákona o zemědělském přizpůsobení, včetně opatření k zajištění udržitelné účinné přírodní rovnováhy, jakož i záměrů na dobrovolnou výměnu využívání. Za způsobilé se považují náklady nutné pro výkon postupu

Opatření vychází z článku 13 (Podpory na scelování pozemků).

— Náklady na zakládání sdružení producentů (Zásady pro podporu zlepšování struktury trhu (vytváření sdružení))

Cílem podpory je podpořit zakládání sdružení a zahájení jejich činnosti, jakož i zlepšit konkurenceschopnost podniků působících ve zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, a tím přispět k zajištění odbytu nebo k vytvoření příjmových výhod na úrovni producentů

Podpora napomáhá tomu, aby bylo možné požadavkům trhu přizpůsobit sběr, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, pokud jde o způsob, množství a jakost nabídky

Podpora vytváření sdružení vychází z článku 9 (Podpory pro sdružení producentů)

Dotčená hospodářská odvětví: Zemědělství

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu: Podporu poskytují příslušné vnitrostátní orgány

Internetová adresa:

www.bmelv.de > Landwirtschaft > Förderung > GAK > Rahmenplan 2007

— Grundsätze für die einzelbetriebliche Förderung landwirtschaftlicher Unternehmen

— Grundsätze für die Förderung der integrierten ländlichen Entwicklung (Förderung der Neuordnung des ländlichen Grundbesitzes)

— Grundsätze für die Förderung zur Marktstrukturverbesserung (Zusammenschlüsse)

http://www.bmelv.de/cln_044/nn_751002/DE/04-Landwirtschaft/Foerderung/GAK/Rahmenplan/Rahmenplan2007.html__nnn=true

Další údaje: —

Číslo podpory: XA 9/07

Členský stát: Nizozemsko

Region: Provincie Noord-Brabant (Severní Brabantsko)

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: M. M. Donkers, Elsendorpseweg 86, Elzendorp

Právní základ: Volgens AWB (art. 4:23 lid 3 sub d) en provinciale ASV (art. 33) aangemerkt als incidentele subsidie

Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: 38 000 EUR v roce 2007

Maximální míra podpory: 40 %

Datum uskutečnění: únor/březen 2007

Doba trvání režimu podpory nebo jednotlivé podpory: prosinec 2007

Cíl podpory: V roce 2007 pořízení čističů vzduchu nové generace, které ve vzduchu vyšší měrou snižují zápach i přítomnost čpavku a jemných částic. Tyto čističe vzduchu budou během tří let předváděny a budou se s nimi provádět různé zkoušky a testy. Jde o podporu na investice do opatření v oblasti životního prostředí ke zlepšení kvality ovzduší, jež jdou nad rámec požadavků stanovených v právních předpisech

Uveďte, který článek z článků 4 až 12 se použije, a související způsobilé náklady v rámci režimu nebo jednotlivé podpory: Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 4 odst. 3 písm. d) a čl. 4 odst. 4 písm. a)

Dotčená hospodářská odvětví: Živočišná výroba, konkrétně prvovýroba – chov prasat

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Provincie Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Nederland

Internetové adresy týkající se právního základu:

http://wettenbank.sdu.nl/wettenbank.sdu.nl/demo/awb_main.html

http://www.brabant.nl/Beleid/Regels%20en%20kaders/Algemene%20subsidieverordening.aspx?docindexid={6E5EE4A7-1D3F-480A-900D-975DD48879C6}

Další údaje: —

Číslo podpory: XA 11/07

Členský stát: Nizozemsko

Region: Provincie Limburg

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg)

— paragraf 1.1. Přeparcelování a výměna pozemků dohodou v zájmu lepšího uspořádání zemědělství (náklady na notářské a katastrální služby)

— paragraf 6.4 Podněcování k využívání půdy, jež je šetrné k podzemním vodám (součást přeparcelování; náklady na notářské a katastrální služby)

Právní základ: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Přibližně 10 000 000 EUR na období 2007–2013

Maximální míra podpory: Nejvýše 100 % nákladů na notářské a katastrální služby (náklady na průzkum a zápis do katastru)

Datum uskutečnění: Subvence se poskytne až poté, co ministryně pro zemědělství, přírodu a jakost potravin schválí nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg (Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg) podle čl. 11 odst. 3 zákona o územním rozvoji venkova (Wet Inrichting Landelijk Gebied), a nejdříve po zveřejnění nařízení o subvencích v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1857/2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Od roku 2007 do 31. prosince 2013 včetně

Cíl podpory: Podpora na přeparcelování k úhradě právních a správních nákladů podle článku 13

Dotčená hospodářská odvětví: Tato podpora se vztahuje na malé a střední zemědělské podniky působící v prvovýrobě zemědělských produktů.

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Internetová adresa: www.limburg.nl

Další údaje: —

Číslo podpory: XA 12/07

Členský stát: Nizozemsko

Region: Provincie Limburg

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg)

— paragraf 1.2 Lokality na projekt intenzivního chovu hospodářských zvířat

— paragraf 1.4 Sloučení podniků s intenzivním chovem hospodářských zvířat v udržitelných lokalitách

— paragraf 1.5 Zlepšení znalostí a inovace v zemědělství (Greenport)

— paragraf 1.9 Hospodářství s extenzivním chovem mléčného skotu

— paragraf 6.1 Obnova přírodních oblastí postižených suchem

— paragraf 6.4 Podněcování k využívání půdy, jež je šetrné k podzemním vodám

Právní základ:: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku:

— paragraf 1.2: 3 000 000 EUR na období 2007–2013;

— paragraf 1.4: 60 000 EUR na období 2007–2013;

— paragraf 1.5: 1 250 000 EUR na období 2007–2013;

— paragraf 1.9: 4 500 000 EUR na období 2007–2013;

— paragraf 6.1: 3 000 000 EUR na období 2007–2013;

— paragraf 6.4: 1 200 000 EUR na období 2007–2013;

(Částky jsou odhady maximálního podílu dostupných prostředků, které je možné zemědělcům přidělit. Na základě těchto paragrafů se totiž subvence poskytne nepodnikatelským subjektům).

Maximální míra podpory:

— Paragraf 1.2: nejvýše 60 % způsobilých nákladů v maximální výši 1,2 milionu EUR na lokalitu projektu, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

— Paragraf 1.9: nejvýše 60 % způsobilých nákladů, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

— Paragraf 6.1: nejvýše 60 % způsobilých nákladů, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

— Paragraf 1.4: nejvýše 50 % způsobilých nákladů v maximální výši 20 000 EUR na projekt, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

— Paragraf 1.5: nejvýše 50 % způsobilých nákladů v maximální výši 1,25 milionu EUR, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

— Paragraf 6.4: nejvýše 50 % způsobilých nákladů v maximální výši 50 000 EUR na projekt, v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 písm. a) a c).

(Jen pro zemědělce; na základě těchto paragrafů se subvence poskytne též nepodnikatelským subjektům.)

Datum uskutečnění: Subvence se poskytne až poté, co ministryně pro zemědělství, přírodu a jakost potravin schválí nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg (Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg) podle čl. 11 odst. 3 zákona o územním rozvoji venkova (Wet Inrichting Landelijk Gebied), a nejdříve po zveřejnění nařízení o subvencích v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1857/2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Od roku 2007 do 31. prosince 2013 včetně

Cíl podpory:

— paragraf 1.2: podpora se týká nákladů na vypracování studií proveditelnosti a podnikatelských záměrů a na výstavbu a zhodnocení nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d);

— paragraf 1.9: podpora se týká nákladů na výstavbu a zhodnocení nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d);

— paragraf 6.1: podpora se týká nákladů na výstavbu a zhodnocení nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d);

— paragraf 1.4: podpora se týká nákladů na vypracování studií proveditelnosti a podnikatelských záměrů v souvislosti s výstavbou a zhodnocením nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d);

— paragraf 1.5: podpora se týká nákladů na vypracování studií proveditelnosti a podnikatelských záměrů a na výstavbu a zhodnocení nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d);

— paragraf 6.4: podpora se týká nákladů na vypracování studií proveditelnosti a podnikatelských záměrů v souvislosti se zhodnocení nemovitostí se zaměřením na cíle uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. a) až d)

Dotčená hospodářská odvětví: Tato podpora se vztahuje na malé a střední zemědělské podniky působící v prvovýrobě zemědělských produktů

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Internetová adresa: www.limburg.nl

Další údaje: —

Číslo podpory: XA 14/07

Členský stát: Nizozemsko

Region: Provincie Limburg

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg)

paragraf 5.1: Založení, obnova nebo zachování přírodních, polopřírodních a kulturně-historických krajinných jednotek

Právní základ: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: 400 000 EUR na období 2007–2013

(Částka je odhadem maximálního podílu dostupných prostředků, které je možné zemědělcům přidělit. Na základě tohoto paragrafu se totiž subvence poskytne nepodnikatelským subjektům.)

Maximální míra podpory: Nejvýše 100 % způsobilých nákladů na neprodukční krajinné prvky a nejvýše 60 % na (zčásti) produkční krajinné prvky. V rámci subvence lze ročně poskytnout nejvýše 10 000 EUR za práce, které provedl sám zemědělec nebo jeho pracovníci (Jen pro zemědělce; na základě tohoto paragrafu se subvence poskytne též nepodnikatelským subjektům.)

Datum uskutečnění: Subvence se poskytne až poté, co ministryně pro zemědělství, přírodu a jakost potravin schválí nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg (Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg) podle čl. 11 odst. 3 zákona o územním rozvoji venkova (Wet Inrichting Landelijk Gebied), a nejdříve po zveřejnění nařízení o subvencích v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1857/2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Od roku 2007 do 31. prosince 2013 včetně

Cíl podpory: Cílem je zachování tradiční krajiny v souladu s článkem 5 poskytnutím podpory na náklady na založení a obnovu tradičních krajinných prvků, jakými jsou vysokokmenné sady, živé ploty, řady prořezaných stromů, valy proti sesuvům půdy, úvozy a tůně

Dotčená hospodářská odvětví: Tato podpora se vztahuje na malé a střední zemědělské podniky působící v prvovýrobě zemědělských produktů

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Internetová adresa: www.limburg.nl

Další údaje: —

Číslo podpory: XA 15/07

Členský stát: Nizozemsko

Region: Provincie Limburg

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg)

Paragraf 1.14: Přemístění hospodářství s chovem mléčného skotu

Právní základ: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: paragraf 1.14: 700 000 EUR na období 2007–2013;

Maximální míra podpory: paragraf 1.14: Nejvýše 40 % nákladů na zbourání staveb v původní lokalitě, na přestěhování a výstavbu v nové lokalitě v maximální výši 100 000 EUR na přemístění jednoho podniku

Datum uskutečnění: Subvence se poskytne až poté, co ministryně pro zemědělství, přírodu a jakost potravin schválí nařízení o subvencích pro územní rozvoj venkova v provincii Limburg (Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg) podle čl. 11 odst. 3 zákona o územním rozvoji venkova (Wet Inrichting Landelijk Gebied), a nejdříve po zveřejnění nařízení o subvencích v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1857/2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Od roku 2007 do 31. prosince 2013 včetně

Cíl podpory: Přemístění a ukončení činnosti zemědělských podniků ve veřejném zájmu podle článku 6, zvláště se zaměřením na přírodu a kvalitu krajiny a životního prostředí

Dotčená hospodářská odvětví: Tato podpora se vztahuje na malé a střední zemědělské podniky působící v prvovýrobě zemědělských produktů.

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Internetová adresa: www.limburg.nl

Další údaje: —

XA Number: XA 16/07

Členský stát: Česká republika.

Region: —

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Podpora poradenství v zemědělství – Metodická činnost k podpoře zemědělského poradenského systému

Právní základ: Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství

Roční výdaje plánované v rámci režimu nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Do 15,0 milionů CZK

Maximální míra podpory: Do 100 % prokázaných nákladů, maximálně 500 tis. CZK jednu metodickou pomůcku

Datum uskutečnění: Od 16. února 2007

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Do 31. prosince 2013

Cíl podpory: Podpora je realizována na základě článku 15 „Zajištění technické pomoci v odvětví zemědělství“ nařízení Komise (ES) č. 1857/2006

Cílem je podpora metodické činnosti zemědělského poradenského systému. Tvorba metodických pomůcek zaměřených na transfer poznatků vědy a výzkumu do praxe především v oblasti zákonných požadavků a správné zemědělské praxe

Žadatel o podporu předkládá projekt zaměřený na tvorbu metodických pomůcek pro zemědělské podniky a poradce. Z podaných projektů budou vybrány k realizaci ty, které nejlépe splňují požadavky praxe. Výběr provede komise odboru výzkumu, vzdělávání a zakladatelské činnosti Ministerstva zemědělství České republiky, doplněná o zástupce zemědělské praxe, na návrh Národní rady poradenství pro zemědělství a rozvoj venkova Ministerstva zemědělství České republiky. Projekty budou bodově ohodnoceny, bude sestaveno pořadí a dotaci obdrží žadatelé v navrženém pořadí, do výše využitelných dotačních prostředků

Dotčené(-á) odvětví: Prvovýroba zemědělských produktů

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Ministerstvo zemědělství ČR
Těšnov 17
CZ-117 05 Praha 1

Adresa internetových stránek:

http://www.mze.cz/Index.aspx?deploy=1802&typ=2&ch=74&ids=1802&val=1802

Další údaje: Ministerstvo zemědělství ČR deklaruje, že budou dodrženy podmínky podle nařízení Komise (ES) č. 1857/2006, tj. podpora bude směrována na malé a střední podniky působící v oblasti prvovýroby zemědělských produktů, a zejména pak podmínky uvedené v č. 15 nařízení Komise (ES) č. 1857/2006.

Předkladatelem projektů jsou především veřejné výzkumné instituce a veřejné vysoké školy, ale i další subjekty, které mají výzkum v předmětu své činnosti. Cílem opatření je transfer výsledků výzkumu do zemědělské praxe. Projekty jsou zaměřeny na návrh a šíření metodických materiálů využitelných v řízení zemědělských podniků. Kritéria výběru projektů jsou součástí zveřejněných Pravidel pro poskytování dotací

XA Number: XA 17/07

Členský stát: Česká republika

Region: —

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Podpora poradenství v zemědělství – Regionální přenos informací o realizaci společné zemědělské politiky, zejména požadavků na plnění cross compliance, zajišťovaný prostřednictvím Krajských informačních středisek pro rozvoj zemědělství a venkova (KIS)

Právní základ: Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství

Roční výdaje plánované v rámci režimu nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Do 10,0 milionů CZK

Maximální míra podpory: Do 100 % prokázaných nákladů, maximálně 500 000 CZK na jedno Krajské informační středisko pro rozvoj zemědělství a venkova, které bude dále poskytovat své služby konečnému příjemci, tj. osobě přijímající technickou pomoc

Datum uskutečnění: Od 16. února 2007

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Do 31. prosince 2013

Cíl podpory: Podpora je realizována na základě článku 15 „Zajištění technické pomoci v odvětví zemědělství“ nařízení Komise (ES) č. 1857/2006

Cílem je podpora poradenských aktivit prováděných akreditovanými poradci pro zemědělské subjekty, regionální přenos informací o Společné zemědělské politice, požadavcích správné zemědělské praxe, informace o programech rozvoje venkova, ochraně spotřebitelů (potravinové bezpečnosti)

Informace budou poskytovány bezplatně, různými způsoby především elektronickými formami komunikace (internet, e-mail, SMS), ale i písemně (dopis, informační letáky apod.) i osobním kontaktem (v průběhu seminářů a konzultací), nediskriminačně, všem cílovým skupinám v kraji se zaměřením na problematiku zemědělství a rozvoje venkovského prostoru

Způsobilé náklady jsou:

— skutečné náklady na organizaci informačních služeb;

— cestovní výdaje;

— honoráře za poradenské služby, které nepředstavují trvalou nebo pravidelnou činnost a nesouvisejí s běžnými provozními výdaji podniku

Dotčené(-á) odvětví: prvovýroba zemědělských produktů

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Ministerstvo zemědělství ČR
Těšnov 17
CZ-117 05 Praha 1

Adresa internetových stránek:

http://www.mze.cz/Index.aspx?deploy=1802&typ=2&ch=74&ids=1802&val=1802

Další údaje: Ministerstvo zemědělství ČR deklaruje, že budou dodrženy podmínky podle nařízení Komise (ES) č. 1857/2006, tj. podpora bude směrována na malé a střední podniky působící v oblasti prvovýroby zemědělských produktů, a zejména pak podmínky uvedené v článku 15 „Zajištění technické pomoci v odvětví zemědělství“

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

Svátky v roce 2007: Státy EHP ESVO a orgány EHP

(2007/C 91/09)

2007	Island	Lichtenštejnsko	Norsko	Kontrolní úřad ESVO	Soud ESVO
1. leden	X	X	X	X	X
2. leden		X			
6. leden		X			
2. únor		X			
20. únor		X			
19. březen		X			
5. duben	X		X		
6. duben	X	X	X	X	
9. duben	X	X	X	X	X
19. duben	X				
1. květen	X	X	X	X	X
17. květen	X	X	X	X	X
18. květen				X	
28. květen	X	X	X	X	X
7. červen		X			
17. červen	X				
23. červen					X
6. srpen	X				
15. srpen		X			X
8. září		X			
1. listopad		X		X	X
8. prosinec		X			
24. prosinec		X			
25. prosinec	X	X	X	X	X
26. prosinec	X	X	X	X	X
31. prosinec		X			

V

(Oznámení)

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

KOMISE

STÁTNÍ PODPORA – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Státní podpora č. C 7/07 (ex NN 82/06 a NN 83/06) – Údajná podpora ve prospěch společností Royal Mail a POL

Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/10)

Dopisem ze dne 21. února 2007 uvedeném v závazném znění na stránkách následujících po tomto shrnutí oznámila Komise Spojenému království své rozhodnutí zahájit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ve věci některých opatření.

Komise rozhodla, že nevznese žádné námitky vůči některým ostatním opatřením, jak je popsáno v dopise následujícím po tomto shrnutí.

Zúčastněné strany mohou zaslat své připomínky k opatřením, v jejichž věci Komise zahajuje řízení, a to do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a připojeného dopisu, na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
SPA 3 6/5
B-1049 Brussels
Fax : (32-2) 296 12 42

Tyto připomínky budou sděleny Spojenému království. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

OPATŘENÍ, OHLEDNĚ NICHŽ KOMISE ZAHAJUJE ŘÍZENÍ

POSTUP

Komise byla na opatření, kvůli nimž zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2, upozorněna prostřednictvím stížností nebo korespondence s orgány Spojeného království, která po těchto stížnostech následovala. Komisi nebyla oznámena žádná z těchto opatření.

Příjemce

Příjemcem údajné státní podpory je společnost Royal Mail Group plc (dále jen „RM“), která je (prostřednictvím holdingové společnosti Royal Mail Holdings plc) ve 100 % vlastnictví státu. Společnost RM je největším britským provozovatelem poštovních služeb a do konce roku 2005 má zákonný monopol na většinu základních služeb listovních zásilek. Poštovní síť spravuje společnost POL, což je dceřiná společnost společnosti RM.

Společnost RM má samostatnou divizi balíkových služeb, Parcelforce. Parcelforce od roku 1991, s výjimkou malého obchodního zisku v letech 1995/96, vykazovala ztráty. Přes značná úsilí o restrukturalizaci se stala opět ziskovou teprve v roce 2005.

Půjčka z roku 2001

V únoru 2001 britské orgány poskytly společnosti RM půjčku v hodnotě 500 milionů GBP na financování zahraničních akvizic v oblasti poštovních a balíkových služeb. Půjčka musí být splacena mezi roky 2021 a 2025 a byla poskytnuta s průměrnou úrokovou sazbou v přibližné výši 5,8 %. Britské orgány v korespondenci s Komisí uvedly, že tato půjčka byla poskytnuta za běžných obchodních podmínek, a aby to bylo zajištěno, postupovaly podle pokynů poradců. Navíc uvedly, že půjčka nebyla určena na restrukturalizaci Parcelforce, její podmínky nebyly s takovou restrukturalizací spojeny, nýbrž půjčka byla určena výhradně na financování zahraničních akvizic.

Úvěrové nástroje

V roce 2003 britské orgány poskytly společnosti RM různé úvěrové nástroje na financování jejího „plánu obnovy“. Tyto nástroje se skládaly z úvěrového nástroje ve výši 544 milionů GBP od National Loans Fund (NLF), který je zajištěn peněžními zůstatky společnosti RM a dvou dluhopisů, které britské úřady převzaly od RM (ve výši 300 milionů GBP a 200 milionů GBP). Britské orgány v korespondenci s Komisí opětovně uvedly, že tyto úvěrové nástroje byly poskytnuty za běžných obchodních podmínek, a aby to bylo zajištěno, postupovaly podle pokynů poradců. Tyto úvěrové nástroje nebyly do října 2006 vyčerpány a nástroj ve výši 200 milionů GPB tedy zanikla. Poplatek za poskytnutí úvěru byl nicméně společností RM zaplacen. V květnu 2006 britské orgány oznámily svůj záměr rozšířit zbývající úvěrové nástroje a navýšit je z 844 milionů GBP na 900 milionů GBP.

Důchodový účet u třetí osoby

V roce 2006 se britské orgány rozhodly zřídit „účet u třetí osoby“ s peněžním zůstatkem z rezerv společnosti RM, nad kterými podle oddílu 72 zákona o poštovních službách (Postal Services Act) z roku 2000 měly vykonávat zvláštní kontrolu britské orgány. Pokud by společnost RM neplnila své závazky, mohl by z toho účtu za určitých okolností čerpat Royal Mail Pension Plan (RMPP). Důvodem bylo, že různé penzijní plány společnosti RM, ze kterých je RMPP největším, vykazovaly na svých účtech z let 2005/06 celkový schodek ve výši 5,6 miliard GBP. Tento účet umožňuje společnosti RM dohodnout se s věřiteli RMPP na delším období vyrovnání schodku, což jí umožní snížit její příspěvky na důchod v příštích letech. Britské orgány uvedly, že věří, že použití těchto rezerv k tomuto účelu je v nejlepším obchodním zájmu společnosti RM a že pokud se společnosti RM umožní dokončit její strategický plán, zvýší se hodnota akciové účasti britských orgánů. Pokud je Komisi známo, tak ohledně tohoto opatření existují pevné závazky a již probíhají konkrétní kroky. Z tohoto důvodu považuje opatření za provedené.

Akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP

Dne 8. února 2007 britské orgány učinily oznámení týkající se důchodového opatření, úvěrového nástroje ve výši 900 milionů GBP a nového úvěru ve výši 300 milionů GBP ve prospěch společnosti Royal Mail.

POSOUZENÍ OPATŘENÍ

Existence podpory

Půjčka z roku 2001 má být splacena mezi lety 2021 a 2025 a byla poskytnuta za průměrnou úrokovou sazbu, která je značně pod referenční sazbou, která se v té době, kdy Spojené království informovalo Komisi o udělení půjčky, byla ve Spojeném království 7,06 %. Britské orgány poskytly určitý důkaz, že úroková sazba u dlouhodobějších půjček mohla být v té době nižší než referenční sazba (která je založena na pětiletých sazbách), aniž by to narušovalo zásady investora v podmínkách tržního hospodářství. Avšak zdá se, že tento důkaz také naznačuje, že část podpory byla udělena v letech 1999 a 2000. Nejen, že je to v rozporu s předchozími informacemi, ale jedná se i o období, kdy byla referenční sazba dokonce vyšší (7,64 % v roce 2000).

Úvěrové nástroje udělené v roce 2003 nebyly vyčerpány. Avšak z tohoto samotného bodu nelze dospět k závěru, že úvěrové nástroje neposkytly žádné výhody, protože poskytnutí úvěrových nástrojů představuje pro společnost „hodnotu opce“. V roce 2003 nemohl nikdo vědět, že nástroje nebudou využity. Úvěrové nástroje z roku 2003, které v říjnu 2006 stále ještě existovaly, mají být prodlouženy, a to za změněných podmínek. Britské orgány informovaly Komisi dne 31. října, že budou ještě jednat o podmínkách. Na základě informací, které má Komise k dispozici, nemůže Komise vyloučit, že nástroj obsahoval prvek podpory.

Jedním cílem důchodového účtu u třetí strany, který je vůči společnosti RM jasně selektivní, je snížit penzijní příspěvky, které má společnost RM do RMPP zaplatit, aby se tímto způsobem vyřešil současný deficit. Z toho lze vyvodit, že opatření může poskytovat společnosti RM výhodu a proto představuje státní podporu. Britské orgány namítly, že opatření lze ospravedlnit jako intervenci investora v tržním hospodářství, protože společnosti RM dovoluje modernizovat její podnikání prostřednictvím jejího stávajícího strategického plánu. Avšak Komise má ohledně tohoto argumentu pochybnosti, protože není podpořen ani výhledy, ani finančními analýzami, a pochybuje, že stávající opatření neobsahuje prvek podpory.

Podmínky úvěru ve výši 300 milionů GBP nebyly Komisi sděleny. Vzhledem ke skutečnosti, že úvěr je součástí balíčku opatření, u nichž přetrvávají pochybnosti Komise, že by mohlo jít o státní podporu, nemohou být podmínky úvěru v žádném případě posuzovány samostatně.

Slučitelnost podpory

V případě těchto opatření se zdá, že nelze použít čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES jako právní základ. Půjčka z roku 2001 a úvěrové nástroje byly britskými orgány výslovně spojeny s jinými projekty než službami veřejného hospodářského zájmu, konkrétně se zahraničními akvizicemi společnosti RM a plánem obnovy přijatým v roce 2003. Důchodový účet u třetí strany a akcionářský úvěr ve výši 300 GBP nebyly podobně spojeny se službou veřejného hospodářského zájmu prováděnou společností RM.

Zdá se, že jediným základem pro slučitelnost těchto opatření, pokud obsahují státní podporu, by v této fázi byl čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Avšak nezdá se, že by opatření byla v souladu s pravidly týkajícími se uplatňování pododstavce, které Komise nyní uveřejnila. Pokud by se tedy jednalo o státní podporu, má Komise pochybnosti, zda jsou tato opatření slučitelná se společným trhem.

Podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být od příjemce požadováno navrácení všech protiprávních podpor.

ZNĚNÍ DOPISU

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid/measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty. The Commission decided not to raise any objections to certain other measures, as described in this letter.

1. **PROCEDURAL ASPECTS**

(1) On 3 December 2002, Deutsche Post (DP) lodged a complaint against alleged cross-subsidies granted to the parcel activities of Royal Mail Group (RM).

(2) In response to Commission requests for information, the UK authorities provided information relevant to the matters raised in the complaint by letters of 25 February 2003 and 13 February 2004, and by email dated 17 December 2003. This information included certain other Government measures in relation to Royal Mail.

(3) On 27 May 2003, the Commission approved a series of measures in favour of Post Office Limited ("POL") which is a subsidiary of RM (case N 784/02) [1]. Under these measures, compensation was granted to POL, financed through a reserve constituted from surplus cash generated by RM. On 22 February 2006 the Commission raised no objection to continuation of one of these measures (rural network support) for a further period (case N 166/05).

(4) On 8 October 2003, DP lodged an action for annulment (T-343/03) against the N 784/02 Commission Decision, arguing that this decision had implicitly rejected its CP 206/02 complaint. On 16 November 2005, the Court of First Instance rejected the action of DP saying that the N 784/02 Decision did not imply the rejection of the complaint and that the Commission was carrying on investigations (as demonstrated by the correspondence presented before the Court).

(5) On 10 August 2006, DP sent a letter which invited the Commission to take a position on its complaint of 2002 within the period of two months, on the basis of Article 232 of the Treaty. The same letter contained information concerning a series of alleged new State aid measures. These measures are distinct from those which were the subject of the complaint of 2002 and the complaint against them was therefore treated as a separate complaint which was attributed the reference CP 221/06, subsequently NN 83/06. The alleged measures were as follows:

— a transfer of GBP 850 million to a special account dedicated to finance RM's pensions,

— decision of Department of Trade and Industry to increase the amount of a loan granted to RM from GBP 844 million to GBP 900 million,

— violation of DG Comp's N 166/05 Decision concerning support for POL's rural network, since GBP 150 million was transferred to POL directly from the State budget and not, as approved by the Decision, from a special, ring-fenced reserve.

(6) In response to Commission requests for information, the UK authorities provided information relevant to the matters raised in the two complaints by letters of 6 October and 31 October 2006. By letter of 5 December 2006 they supplemented this information with respect to one of the other measures mentioned at paragraph (3) above.

(7) By letter of 27 October 2006, the Mail Competition Forum (MCF), a body representing entrants to the postal market in the UK, submitted a complaint about the special account dedicated to finance RM's pensions also covered by DP's second complaint. The complaint of MCF was attributed the reference CP 164/06, subsequently NN 82/06. A non-confidential version of the complaint was sent to the UK authorities on 20 November 2006. The UK authorities supplied some comments on the complaint by letter of 19 December 2006.

(8) By letter of 7 December 2006 the Commission informed DP that it did not see sufficient grounds for continuing the investigation concerning complaint CP 206/02, and that if it did not hear from DP within 20 working days, the complaint would be considered withdrawn. No response was received within the deadline. That complaint is therefore considered withdrawn and the specific allegations made in it are not treated in this decision.

[1] — an annual compensation of GBP 150 million granted to POL for the net public service cost of rural counter coverage ("rural network support"),
— an aid devoted to back POL's debt to Royal Mail Group plc which had financed POL's balance-sheet deficits up to 31 March 2002 ("debt payment funding"),
— a rolling working capital loan to POL for over-the-counter cash payments meant to fund the basic postal account.
These measures complement earlier measures the Commission approved in 2002. On 12 March 2002 the Commission approved the funding of a basic postal account to credit social benefits and from which cash can be withdrawn at post office counters for those benefits holders who do not want to open an account with a bank. On 18 September 2002 the Commission approved minimum funding necessary for POL to close 3 000 urban counters no longer required under the 2000 UK Postal Services Act (2000).

(9) On 7 December 2006 the United Kingdom notified the proposed extension of another of the measures in favour of POL (debt payment funding) covered by N 784/02 which was otherwise due to expire in 2007. The Commission is treating this notification (N 822/06) in a separate decision.

(10) On 8 February 2007 the UK authorities communicated to the Commission the terms of an announcement concerning the pensions measure, the GBP 900 million loan facility and also a new loan of GBP 300 million to Royal Mail.

2. DESCRIPTION OF THE MEASURES

2.1. The beneficiary of the alleged State aid

(11) The beneficiary of the alleged State aid is Royal Mail Group plc (RM) which (through a holding company, Royal Mail Holdings plc) is a 100 % State-owned company. RM is the UK's main postal operator and had a legal monopoly over most basic letter services until the end of 2005. The post office network is operated by POL, which is a subsidiary of RM.

(12) Before 2001, the postal activities in the UK were carried out by The Post Office Corporation, a statutory body created by the Post Office Act 1969. The assets and liabilities of The Post Office Corporation were transferred to Consignia Holdings (now renamed Royal Mail Holdings plc) and to its subsidiary, Consignia plc (now RM) on 26 March 2001, under the terms of the Postal Services Act 2000.

(13) RM has a separate parcels business division, Parcelforce, which was cited as the particular beneficiary in DP's complaint of 2002. Parcelforce has its own separate hub and spoke infrastructure. In 2003 a part of parcels activity (including the provision of a universal service for parcels handed in at post offices) was transferred from Parcelforce to RM and is now operated through RM's infrastructure. Today Parcelforce is focused only on time critical parcels.

2.2. Financial regime of the beneficiary and relationship with the State

(14) Under the regime in existence before the incorporation and transfers of 2001, there was no requirement for The Post Office Corporation to pay any dividends to the UK authorities and it did not do so. It was however obliged to invest a proportion of the profits it generated each year in Government securities or National Loan Fund deposits. These investments, classed as current assets and often referred to as the "gilts", remained with RM following the 2001 transfers and amounted to GBP 1,8 billion at 31 March 2002. Following directions of the UK authorities under section 72 of the Post Office Act 2000 dated 30 January 2003, RM placed these assets in a special reserve ("the mails reserve") to be used to finance specific measures as directed.

(15) Following the incorporation and transfers of 2001, the possibility exists for RM Holdings plc to pay a dividend to its shareholder the UK Government. It has not however done so having made losses for most of the subsequent years.

(16) Beginning in 2001, the UK authorities have made certain loans or loan facilities available to RM. These are described in section 2.4 below.

(17) Through directions dated 30 January 2003, 25 May 2006 and 11 July 2006, the UK authorities directed RM to use the mails reserve to fund measures in favour of POL. The Commission had raised no objection to these measures by decisions of 27 May 2003 [2] (case N 784/02) and 22 February 2006 (N 166/05). By means of an agreement dated 9 August 2006 and through directions dated the same day and 28 September 2006, the UK authorities made arrangements to end the use of the mails reserve to fund these measures and to fund them instead directly from the State budget. The UK authorities informed the Commission of this change by means of a letter dated 6 October 2006.

(18) Parcelforce had accumulated losses since 1991. Before 1996 Parcelforce underwent a restructuring with the effect of containing its losses and Parcelforce made a small trading profit in 1995/1996. Since that date, despite numerous restructuring efforts, including the closure of five sort-centres, the elimination of some 5 000 jobs and the closure of 50 out of 102 depots in 2002, Parcelforce generated further losses until the implementation of a far-reaching restructuring plan starting in 2003. After a successful implementation of this plan, Parcelforce became profitable again in 2005.

2.3. State financing measures in favour of RM

2.3.1. *The 2001 loan*

(19) In February 2001, the UK authorities made a loan of GBP 500 million to RM to finance overseas acquisitions for the mails and parcels business. The loan is repayable between 2021 and 2025 and carries an average interest rate of around 5,8 %. The UK authorities have stated in correspondence with the Commission that this loan was on commercial terms, and that they followed advice from consultants designed to ensure that this was so. In addition, they have stated that the loan was not for any Parcelforce restructuring, that its terms were not linked to such restructuring, and that it was made solely to finance overseas acquisitions. The loan was secured on RM's shareholding in General Logistics Systems International Holdings BV and certain other RM assets. The loan was not notified to the Commission.

2.3.2. *The measures in favour of POL*

(20) By letter dated 3 December 2002 the UK authorities notified the measures in favour of POL referred to at paragraph (4) above. These measures were approved by the Commission in May 2003. The decision noted the funding mechanism from the mails reserve.

[2] It should be noted that this decision stated the measures not to be State aid given the jurisprudence existent at the time, but in the alternative to be compatible with the common market if they were considered to be aid. When one measure (rural network support funding) was reassessed in case N 166/05 in the light of the subsequent jurisprudence, it was considered to be State aid.

(21) By letter of 18 March 2005 the UK authorities notified the extension of one of these measures, Rural Network Support, which had been authorised for three years up to 31 March 2006. This extension was approved by the Commission on 22 February 2006. By letter of 6 October 2006 the UK authorities informed the Commission that they were now funding the two continuing measures, namely Rural Network Support and Debt Funding Mechanism, directly from the State budget and indeed had begun to make payments on that basis. In that letter the UK authorities noted that the mails reserve represented State resources and that therefore the UK believed the change in funding arrangements had any bearing on the previous clearance decisions. In the case of one payment, the State made a capital injection to RM for an amount (GBP 145 million) that RM had loaned to POL.

2.3.3. *The loan facilities*

(22) In 2003 the UK authorities made available to RM various loan facilities to finance its "renewal plan" (including the restructuring of Parcelforce described at paragraph (19) above). These facilities, described by the UK authorities as "a commercial package" were negotiated between RM and the Government and consisted of a loan facility of GBP 544 million from the National Loans Fund (NLF) secured on RM's accumulated cash balances (in particular the funds allocated to the mails reserve) and the acquisition by the authorities of two bonds issued by RM (one of GBP 300 million and one of GBP 200 million). Again, the UK authorities have stated in correspondence with the Commission that these loan facilities were on commercial terms, and that they followed advice from consultants designed to ensure that this was so. They also informed the Commission that as of October 2006 these loan facilities had not been drawn down, apart from a GBP 50 million testing of the draw down process which was repaid in 7 days, and that the GBP 200 million facility had by then expired. Commitment fees of some GBP […] (*) had nonetheless been paid by RM. These loan facilities were not notified to the Commission.

(23) In May 2006 the UK authorities announced their intention to extend the remaining loan facilities and to increase their level from GBP 844 million to GBP 900 million. The UK authorities indicated on 31 October 2006 that the precise terms of this extension were still being finalised but the intention was that it would be on commercial terms and that the lending would not constitute State aid. They did not therefore intend to notify the extended loan facilities to the Commission. On 8 February 2007 the UK authorities announced that the terms of the extended facilities had been agreed.

2.3.4. *The pensions escrow account*

(24) In 2006 the UK authorities decided to release GBP 850 million of the cash balances remaining in the mails reserve within RM to set up an "escrow account", which could be drawn on by the Royal Mail Pension Plan (RMPP) in certain circumstances if RM were to fail as a business. The background to this measure was that the various RM pension schemes, of which the RMPP is by far the largest, showed a total deficit (excess of projected liabilities over assets, on certain prudential assumptions) of GBP 5,6 billion in its 2005/6 accounts, where for the first time this deficit was included in RM's balance sheet. The RMPP, like other UK occupational pension schemes, is a funded scheme which is required to hold assets in respect of its liabilities. According to the UK authorities, RM would not be able to pay off this deficit quickly and modernise the business at the same time, given projected cash flows. The account therefore allows RM to agree with the trustees of the RMPP a longer period for addressing the deficit thereby reducing its pension contributions in the next years. The UK authorities have stated that they believe the use of the mails reserve for this purpose is in RM's best commercial interests, and that by enabling RM to complete its strategic plan they will bring about an increase in the value of the UK authorities' shareholding. Without the escrow account and the extended loan facilities, the UK authorities claim there is a possibility that shareholder value would be destroyed not enhanced, and therefore that they are acting in a commercial manner and notification is not necessary.

(25) The Commission understands that the UK authorities have fully committed themselves to this measure including in statements to Parliament. They have informed the Commission that the measures in favour of POL are being financed from the State budget because the mails reserve has been allocated for this other purpose. The intention to implement the escrow account is referred to both in the accounts of the Department of Trade and Industry and in the recital to a legal act directing RM under s.72 of the Postal Services Act which ends the use of the mails reserve to fund the POL measures. The Commission therefore considers that this measure has been put into effect. It has therefore placed this measure on the register of non-notified aid, under the reference NN 82/06 (in relation to the complaint by the MCF) and NN 83/06 (in relation to the complaint by DP).

2.3.5. *The new GBP 300 million shareholder loan*

(26) On 8 February 2007 the UK authorities announced their agreement to provide RM with a GBP 300 million shareholder loan. This loan has not been notified to the Commission, nor have the UK authorities indicated their intention to do so. It is clear from the terms of the announcement that this loan is part of a package of measures with the pensions escrow account and loan facility.

3. **ANALYSIS**

3.1. **Qualification of the measures as State aid**

(27) Article 87(1) of the EC Treaty states:

Save as otherwise provided in this Treaty, any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Member States, be incompatible with the common market.

(*) Business secret.

In order for aid in the sense of Article 87(1) to be present, there needs to be an aid measure imputable to the State which is granted by State resources, affects trade between Member States and distort competition in the common markets, and confers a selective advantage to undertakings.

(28) The business of letters and parcels delivery is an international one, and the Commission believes that a selective advantage in favour of RM or Parcelforce would distort competition and affect trade between Member States.

3.1.1. *The 2001 loan*

(29) The 2001 loan was granted from State funds, and was selective in that it was granted only to RM.

(30) In order to determine whether the loan provided an advantage to RM, it is necessary to examine its terms so as to assess whether a private lender, acting in a market economy, would have been prepared to lend on the same terms. For these purposes the Commission has equipped itself with reference interest rates ([3]) by which the terms of loans may be assessed. These reference rates are based on the five-year interbank swap rate, plus a premium of 0,75 percentage points. As it has made clear in its 1993 Communication on the Application of Articles 92 and 93 of the EEC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector, "where the public authority controls an individual public undertaking … the Commission will take account of the nature of the public authorities' holding in comparing their behaviour with the benchmark of the equivalent market economy investor" ([4]), both for calls for funds to financially restructure a company and to finance specific projects. In the case of a company which "has underperformed", the owner called upon to provide the extra finance to such undertaking will normally examine "more sceptically" a call for finance. Where the call for finance "is necessary to protect the value of the whole investment the public authority like a private investor can be expected to take account of this wider context when examining whether the commitment of new funds is commercially justified" and where a decision is made "to abandon a line of activity because of its lack of medium/long term commercial viability, a public group, like a private group, can be expected to decide the timing and scale of its run down in the light of the impact on the overall credibility and structure of the group".

(31) As noted above, the 2001 loan is repayable between 2021 and 2025 and carries an average interest rate of around 5,8 %. This is significantly below the reference rate applicable to the UK at the time the UK previously informed the Commission that the loan was granted, which was 7,06 %. The UK authorities have provided certain evidence that at that time the yield curve in the UK was downward sloping and that therefore the interest rates for such a long term loan could be below the reference rate (which is based on five year rates) without contravening the market economy investor principle. However, this evidence also appears to indicate that part of the loan was granted in 1999 and 2000. Not only does this contradict earlier information, but it involves a period when the reference rate was even higher (7,64 % in 2000). The Commission has also noted that, at least in 2001, the decline in Royal Mail's financial performance was beginning. This would normally be reflected in the terms of any loan. For this reason, when assessing a loan to a company in financial difficulties, the Commission may use as a point of comparison a rate higher than the reference rate.

(32) The Commission also notes that the purpose of the loan was not linked to restructuring, and that it was made solely to finance overseas acquisitions. The UK authorities have not argued that the loan was necessary to protect the value of the whole investment in RM.

(33) The Commission therefore has doubts concerning the aid character of this loan and cannot exclude *a priori* that aid is involved. The Commission wishes to examine, within the context of the Article 88(2) procedure, whether the 2001 loan provided an advantage to RM.

3.1.2. *The measures in favour of POL*

(34) The Commission has already assessed the aid character of the measures in favour of POL in cases reference N 784/02 and N 166/05. In the case of N 784/02 it should be noted that the Commission considered that the measures did not constitute State aid in the sense of Article 87(1), given the absence of overcompensation for the provision of a service of general economic interest, in accordance with the Community jurisprudence at the time. In the alternative, were they to be considered State aid, they were compatible under Article 86(2) of the Treaty.

(35) As it has already stated in case N 166/05 in respect of one measure, the Commission believes that in the light of subsequent jurisprudence ([5]) these measures do constitute State aid because they do not meet the four criteria under which compensation for provision of services of general economic interest falls outside the definition in Article 87 (1) of the Treaty. These conditions are that, first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined. Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner. Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit. Finally, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means of transport, would have incurred. The Commission considers that the fourth condition is not met by the measures in favour of POL.

([3]) Commission notice on the method for setting the reference and discount rates (OJ C 273, 9.9.1997, p. 3).

([4]) OJ C 307, 13.11.1993, p. 3, paragraph 30.

([5]) Judgment of the Court of 24 July 2003, Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Case C-280-00, [2003] ECR I-7747.

(36) The qualification of these measures as State aid is not at all changed by the information provided by the UK in its letter of 6 October, that the two continuing measures, namely Rural Network Support and Debt Funding Mechanism, would now be funded directly from the State budget.

(37) These measures therefore constitute State aid. In so far as they respect the terms on which they have already been authorised by the Commission, they constitute existing aid in the sense of Article 1(b)(ii) of Council Regulation (EC) No 659/1999.

3.1.3. *The loan facilities*

(38) The UK authorities have informed the Commission that as at October 2006 the loan facilities granted in 2003 had not been drawn down. However, it cannot be concluded from this point alone that the loan facilities provided no advantage, since the availability of the loan facilities has an "option value" to the company. It could not have been known in 2003 that they would not be drawn down. The terms of the loan facilities therefore need to be assessed in the same way as the 2001 loan. The 1993 Commission communication mentioned and quoted at paragraph (31) above is also relevant to this assessment. It can be noted that these loan facilities were linked to RM's "renewal plan".

(39) The GBP 544 million NLF loan was granted at "[…] basis points above Libor or relevant gilt". It should be noted that the reference rate is set at 75 points above an interbank swap rate. The UK authorities have justified the low margin by reference to the security provided, namely the cash reserves of RM. However, the Commission notes that these reserves constitute State resources over which the UK authorities had control through specific legislation. The Commission therefore questions whether their use as security could necessarily dispel its doubts as to the aid character of the measure. It notes that if the loan had been drawn down a saving of […] basis points would outweigh the value of the commitment fees which have been paid by RM.

(40) The bonds of GBP 300 million and of GBP 200 million were issued at rates of […] and […] basis points above the "relevant gilt". The larger bond was secured by a floating charge over all assets of RM while the smaller one had lower security. The margin of […] basis points above a rate based on Government securities (which are typically below interbank rates) implies the GBP 300 million loan may have been at a rate below the Commission's reference rate.

(41) In order to assess whether the terms of these loan facilities contained an aid element, one test to be applied would be whether the commitment fees paid by RM covered the value of the option. If the loan facilities themselves contain an aid element (ie if the available loan was below a market economy investor rate) then it would be necessary to assess what account should be taken of this in assessing the value of the option.

(42) The UK authorities have informed the Commission, in response to questions, that the 2003 loan facilities still existing in October 2006 (namely the GBP 544 million National Loan Fund loan and the GBP 300 million bond) are to be extended, on revised terms. The UK authorities informed the Commission on 31 October that the terms were still being negotiated but that they were taking advice from consultants to ensure that the terms were commercial.

(43) On the basis of the information available to the Commission it cannot be ruled out that an aid element is involved.

(44) In the light of all the above information the Commission is unable to allay its doubts that the loan facilities made available to RM may contain State aid. It therefore invites the UK to provide full details to the Commission within the context of the Article 88(2) procedure so that it can be assessed whether the past and proposed extended facilities provide any aid element.

3.1.4. *The pensions escrow account*

(45) It is established case law that measures of State intervention need to be assessed under Article 87(1) not by reference to their causes or their aims but in relation to their effects ([6]). The UK authorities have made clear that one clear effect of the escrow account, which is clearly selective towards RM, is to reduce the pensions contributions that RM has to make to the RMPP to address its current deficit. This is an indication that the measure may provide an advantage to RM and therefore be State aid.

(46) As already noted the UK authorities have argued that the measure can be justified as the intervention of a market economy investor, which would imply that it does not provide any advantage and is therefore not State aid, because it allows RM to modernise its business through its current strategic plan. However, the Commission has doubts about this argument, which has not been backed up by projections or by financial analysis, and is not in a position to allay its doubts that aid may be involved. It therefore wishes to open the Article 88(2) procedure on this point.

(47) In examining this question the Commission will be considering three aspects, given the particular nature of the funds being allocated to the escrow account. Given that the reserve funds within the reserve are already held within Royal Mail and on its balance sheet, one issue is whether the creation of the escrow account can be regarded as a commercial decision by RM in spite of the involvement of the UK authorities, which arises through the particular legal regime applicable. A second issue, given the particular powers taken by the UK authorities over these reserves, is whether a shareholder acting commercially would agree to this use of shareholders' equity. A third issue, given that the use of the reserves for the pensions measure requires the authorities to fund the POL measures from the State budget, is whether a shareholder would agree to bring new equity to fund an escrow account of this type.

([6]) Judgment of the Court of 2 July 1974, Italian Republic v Commission of the European Communities — Family allowances in the textile industry, Case 173-73, [1974] ECR 709.

3.1.5. *The new GBP 300 million shareholder loan*

(48) The terms of the loan have not been communicated to the Commission. The Commission has therefore been unable to assess whether its terms include aid. Given the fact that the loan is part of package of measures where the Commission has not allayed its doubts that State aid may be involved, the terms of the loan could not in any case be assessed independently. The Commission therefore wishes to assess the terms of this loan within the 88(2) procedure it is opening.

3.2. **Assessment of compatibility of the measures if State aid is present**

(49) RM carries out certain services of general economic interest. Aid destined to meet the extra costs of providing such services could, under appropriate conditions, be authorised on the basis of Article 86(2) of the EC Treaty. Indeed, the measures in favour of POL referred to in section 3.1.3 above were authorised on this basis. The Commission believes that this authorisation is not put into question by the change of funding arrangements under which the measures are financed direct from the State budget and therefore raises no objection to this change.

(50) However, in the case of the other measures referred to above for which the Commission has not been able to allay its doubts that State aid may be involved, namely the 2001 loan, the loan facilities and the pensions escrow account, the legal basis of Article 86(2) does not seem to be available. The 2001 loan and loan facilities have been explicitly linked by the UK authorities to other projects, namely the overseas acquisitions of RM and the renewal plan adopted in 2003. The pensions escrow account and GBP 300 million shareholder loan have similarly not been linked to any service of general economic interest performed by RM.

(51) The only basis for compatibility for these measures, if they contain State aid, would at this stage appear to be Article 87(3)(c) of the Treaty. However, the measures do not appear to conform with any of the rules concerning the application of that sub-paragraph that the Commission has promulgated to date. If therefore State aid is involved, the Commission doubts whether these measures are compatible with the common market.

4. **DECISION**

(52) In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the 2001 loan, the loan facilities and the pensions escrow account within one month of the date of receipt of this letter.

(53) In particular, the Commission requests the UK to provide:

— clarification of the details and timing of the 2001 loan and any further considerations concerning its conformity to the market economy investor principle,

— clarification of the details of the loan facilities issued in 2003, any further considerations concerning their conformity to the market economy investor principle including concerning the market conformity of the commitment fees paid, and full details of the extended loan facility negotiated with Royal Mail,

— full details of the pensions escrow account, including the terms on which it may be called upon by the RMPP, the legal instruments establishing it, the effect of its creation on the pensions contributions to be paid by RM, and any further considerations concerning its assessment under Article 87(1) of the Treaty,

— full details of the GBP 300 million shareholder loan announced on 8 February 2007.

(54) The Commission raises no objection to the change of funding arrangements for the measures in favour of POL of which the United Kingdom informed the Commission on 6 October 2006.

(55) The Commission requests your authorities to forward a copy of this letter to the potential recipient of the aid immediately.

(56) The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipient.

(57) The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Případ č. j. COMP/M.4654 – IPR/Mitsui (UK Electricity generation business))

Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/11)

1. Komise obdržela dne 19. dubna 2007 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]), kterým podniky International Power plc („IPR", Spojené království) a Mitsui & Co., Ltd. („Mitsui", Japonsko) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získávají na základě nákupu akcií v nově založené společnosti vytvářející společný podnik společnou kontrolu nad podniky Deeside Power Development Company Limited („Deeside", Spojené království), Rugeley Power Limited („Rugeley", Spojené království), International Power IQ Limited („Indian Queens", Spojené království) a International Power Fuel Company Limited („IPFC", Spojené království), v současnosti kontrolované IPR.

2. Předmět podnikání příslušných podniků je:

— podniku IPR: výroba elektrické energie ve Spojeném království a v zemích mimo EU,

— podniku Mitsui: obchodování s různými komoditami na celosvětové úrovni,

— podniků Deeside, Rugeley a Indian Queens: výroba elektrické energie ve Spojeném království,

— podniku IPFC: nákup uhlí a biomasy.

3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([2]) je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.

4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.4654 – IPR/Mitsui (UK Electricity generation business), na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32.

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Věc č. COMP/M.4658 – Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division)

Věc, která může být posouzena ve zjednodušeném řízení

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/12)

1. Komise dne 19. dubna 2007 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]), kterým podnik Bridgepoint Capital Group Ltd. („Bridgepoint", Spojené království) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií výlučnou kontrolu nad celou vzdělávací divizí podniku Wolters Kluwer N.V. („WKE", Nizozemsko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku Bridgepoint: soukromá investiční společnost,

— podniku WKE: poskytovatel vzdělávacího obsahu.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([2]) je třeba uvést, že tato věc může být posouzena v řízení dle tohoto oznámení.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4658 – Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.
([2]) Úř. věst . C 56, 5.3.2005, s. 32.

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Věc č. COMP/M.4498 – HgCapital/Denton)

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 91/13)

1. Komise dne 18. dubna 2007 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 a na základě postoupení podle čl. 4 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]), kterým podnik HgCapital Investments Managers Ltd, UK („HgCapital"), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií kontrolu nad celými podniky Denton ATD, Inc., USA, Robert Denton, Inc., USA, a Denton COE GmbH, Německo (společně „Denton").

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku HgCapital (FTSS): výroba a nabídka přístrojů pro testování bezpečnosti a související služby,

— podniku Denton: výroba a nabídka přístrojů pro testování bezpečnosti a související služby.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4498 – HgCapital/Denton na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004 s. 1.